

H.B.7.04712

FILM
SZÍNHÁZ
IRODALOM
SZERKESZTI EGYED ZOLTÁN

SZECHÉNYI
KÖNYVTÁR

ÁRA **40** FILLÉR
IV. ÉVFOLYAM 17. SZÁM
1941. ÁPRILIS 25—MÁJUS 1-16

FÉNYES ALICE
A VIGSZÍNHÁZ ÚJ TAGJA
(Angelo felv.)

Pesti esték

MIT JÁTSZANAK A SZINHÁZAK?

OPERA. Csütörtök: Tell Vilmos. (B.) — Péntek: Walkür. (A berlini opera vendégjátéka.) — Szombat: Hovanscsina. — Vasárnap d. u.: Mosoly országa. Este a Városiban: Bohémélet. — Hétfő: Filharmóniai hangverseny. — Kedd: Siegfried. (3, 1/8.)

NEMZETI SZINHÁZ. Csütörtök: Négy asszonyt szeretek. (N. 2.) — Péntek: Fülemlé. (V.) — Szombat: Örvény. (Bem. bérl.) — Vasárnap d. u.: Elnémult harangok. Este: Örvény. (I.) — Hétfő: Örvény. (II.) — Kedd: Örvény. (III.) — Szerda: Örvény. (IV.) (1/24, 1/8.)

NEMZETI KAMARASZINHÁZ. Minden este és vasárnap délután: Kaland. (1/24, 1/8.)

MADÁCH SZINHÁZ. Mindennap: Bécsi gyémántok. (1/24, 1/8.)

VIGSZINHÁZ. Csütörtök: Színház. — Péntek: Színház. — Szombat délután: Pódium vendégjátéka. (Szomb. bérl.) Este: Színház. — Vasárnap d. u.: Színház. Este: Színház. — Hétfő: Színház. — Kedd: Színház. (1/24, 1/8.)

MAGYAR SZINHÁZ. Minden este és vasárnap délután: 2000 pengős férfi. (1/24, 1/8.)

ANDRÁSSY SZINHÁZ. Minden este és vasárnap délután: Ne játssz a szerelemmel. (1/24, 1/8.)

FŐVÁROSI OPERETTSZINHÁZ. Minden este és vasárnap délután: Fityfritty. (1/24, 1/8.)

KAMARA VARIETÉ. Tavasz szimfónia. (1/29, szombat: 6, 9; vasár- és ünnepnap: 1/24, 1/17, 9.)

PÓDIUM. Mindennap: Meztelen igazság. (1/25, 9.)

KOMÉDIA ORFEUM. Mindennap: Vigyázz, törékeny! (5, 9.)

ROYAL VARIETÉ. Mindennap: Tavasz artistarevü. (1/25, 9.)

ERZSÉBETVÁROSI SZINHÁZ. Mindennap: Elveszem a feleségem. (1/6, 8; vas.: 1/4, 1/6, 1/9.)

JÓZSEFVÁROSI SZINHÁZ. Mindennap: Csak egy asszony van a világon. (1/6, 8; vas.: 1/4, 1/6, 1/9.)

KISFALUDY SZINHÁZ. Mindennap: Kék lámpás. (1/6, 8; vas.: 1/4, 1/6, 1/9.)

MIT JÁTSZANAK A MOZIK?

BEVÁROSI HIRADÓ IV., Petöfi S.-u. 6. Tel.: 181-244.

Magyar, Fox, Luce, Ufa híradók. Újvidék felszabadulása. A balkáni és az afrikai háború. Rajzos híradó Horvátországról. Halászkor paradijsoma. (Kulturfilm.) Kis Balta. (Magyar bábfilm.) Előadások 10-től 24 óráig. Páholyk elővetelben.

BROADWAY Károly király-út 3. Tel.: 422-722.

Olajváros. Clark Gable, Hedy Lamarr, Spencer Tary, Claudette Colbert. Magyar és Ufa híradók. Előadások: 1/24, 1/26, 1/28, 1/10; vasárnap 1/22-től. Az első előadás mindennap mérsékelt helyárral.

CAPITOL

Baross-tér 32. Tel.: 134-337.

4. hétre prolongálva. Alipang, a fekete szultán. Garry Cooper. Híradók. Előadások kezdete: 11, 1/22, 1/24, 1/26, 1/28, 1/10.

CITY FILMSZINHÁZ

V., Vilmos császár-út 36-38. Tel.: 111-140.

3. hétre prolongálva. Gulliver a törpék országában. (Egész estét betöltő színes rajzfilm.) Magyar és Fox híradó. Előadások hétköznap: 1/26, 1/28, 1/10; szombat, vasárnap és ünnepnap 1/24-kor is.

CORSO

Budapest, IV., Váci-utca 9. Telefon: 13-23-13

5. hétre prolongálva. Új hold. Jeanette MacDonald, Eddy Nelson. Híradó. Előadások hétköznap: 1/26, 1/28, 1/10; szombat, vasár- és ünnepnap: 1/24-kor is.

HIRADÓ

VII., Erzsébet-körút 13. Tel.: 222-499.

Magyar, Fox, Luce, Ufa híradók. Újvidék felszabadulása. A balkáni és az afrikai háború. Rajzos híradó Horvátországról. Regensburg. (Kulturfilm.) Mitől kék a Duna. (Színes rajzfilm.) Előadások 9-től 24 óráig. Páholyk elővetelben.

WILKINSON

Bethlen Gábor-tér 3. Tel.: 225-003.

2. hétre prolongálva. Balalajka. Nelson Eddy, Hajmássy Ilona. Luce és Magyar híradók. Előadások hétköznap: 1/24, 1/26, 1/28, 1/10, vasár- és ünnepnap 1/22-kor is. Matiné vasárnap 11-kor: Arzen Lupin visszatér.

LLOYD

Hollán-u. 7. (Szent István-körútnál.) Telefon: 111-994.

Szerelem és vérpad. Bette Davis, Errol Flynn. Híradó. Hétköznap: 1/24, 1/26, 1/28, 1/10; szombat, vasár- és ünnepnap: 1/22-kor is.

OMNIA Kőlcsey-utca 2. Tel.: 130-125.

3. hétre prolongálva. Olajváros. Hedy Lamarr, Clark Gable, Claudette Colbert, Spencer Tracy. Magyar és Ufa híradó. Előadások hétköznap: 5, 1/8, 1/10; szombat, vasár- és ünnepnap: 4, 6, 8, 10.

PALACE FILMSZINHÁZ

2. hétre prolongálva. Dankó Pista. Jávor, Lukács, Simor. Magyar világhíradó. Előadások: 11, 2, 4, 6, 8, 10 órákor. Az első előadás mérsékelt helyárral.

RADIUS Nagymező-u. 22-24. Tel.: 122-098.

Aki az igazságot keresi. Jacqueline Delubac, Raimu. Híradók. Előadások: 1/26, 1/28, 1/10; vasár- és ünnepnap: 1/24-kor is.

Rialto Rákóczi-út 70. Tel.: 224-443.

Tóparti látomás. Tolnay, Jávor, Simor. Híradó. Előadások: 11, 1, 3, 5, 1/28, 1/10.

ROYAL APOLLO Erzsébet-körút 45. Telefon: 222-002.

3. hétre prolongálva. Gulliver a törpék országában. (Egész estét betöltő színes rajzfilm.) Híradók. Előadások hétköznapokon: 1/26, 1/28, 1/10; szombat, vasár- és ünnepnap: 3-kor is.

SCALA Teréz-körút 60. Tel.: 114-411. 114-510.

Halálraítéltek. Merle Oberon, Georg Brent. Híradó. Előadások kezdete: 1/26, 1/28, 1/10; vasár- és ünnepnap 3-kor is.

STUDIO (Nemzeti Színház mellett.) Tel.: 225-276.

Fekete asszony. Simone Simon, Jean Gabin. Híradók. Előadások kezdete mindennap: 11, 1/22, 1/24, 1/26, 1/28, 1/10. Hétköznap az első három, vasár- és ünnepnap az első két előadás mérsékelt helyárral.

„Ludlábkirályné“ Étterem — Irányi-u. 17. T. 381-151
„Kis Ludlábkirályné“ Budán I., Bors-u. 9. T. 153-024. Télen is nyitva!

Megnyílt a **BUCSINSZKY ÉTTEREM** teljesen új higiénikus konyhaberendezéssel! Nyitva reggel 8 órától: **villásreggeli, ebéd, vacsora.** Korszerű konyhavezetés, házi cukrászat! Hideg büffék, halkülönlegességek és torták házhoz szállítását is vállalja. **POLGÁRI ÁRAK!** — Budapest, V. l., Erzsébet-körút 30. Tel.: 428-331, 428-332, 423-564

POMMERY-BAR II., SZÉNA-TÉR 7. Legszébb kis lokál. — Éjjel 2-ig tánc. — Műsor Telefon: 357-368, 356-325

MAGYAR FALU VARIETÉ RÁKÓCZI-ÚT 15. TELEFON: 143-072
 Műsor. Tánc. Hangulatos zene. — 9-2-ig nyitva. — Polgári árak

Metropole éttermei és a most megnyílt **Marcella**
 Matróz-csárda este 9-től éjjel 2-ig nyitva
 Az étteremben GÖDÖLLŐI VIDÁK JÓZSI muzsikál! A csárdában: sramlí. énekel. A zongoránál: **Szentiványi Pompás hangulat** világhírű mexikói zenekara. Menkülönlegességek: 2.40 pengő

GUNDEL VEZET!
 a Szt. GELLÉRT szállóban és az ÁLLATKERTI vendéglőben ételével, italával, figyelmességével

SPOLARICH KÁVÉHÁZ az előkelő közönség esti szórakozó helye, 9-től 2-ig tánc és műsor
a Grillben

MIAMI KAVÉHÁZ ESTE, DÉLUTÁN DIZŐZ, ZENE
 Reggel 5 órákor nyitás

Hústalan **»Papp halásztánya«** bográcsban napokon a juhászosan készített **birkagulyása** éppen olyan **különlegesség**, mint az Európaszerte ismert **szőlőkanékküllő hala.** — Tulaidonos főz! Kíspezt, Petőfi-tér 6. szám (Városháza előtt). Telefonszám: 147-150

Fizessen elő
FILM SZINHÁZ IRODALOM
 fiókkiadóhivatalában VI., TERÉZ-KÖRÚT 2
 Telefon: 22-01-02

Németh Antal: az én oldalam

FILM
SZÍNHÁZ
IRODALOM

SZERKESZTI: EGYED ZOLTÁN
IV. ÉVFOLYAM 17. SZÁM
1941. ÁPRILIS 25—MÁJUS 1-16

1910. Részlet az első elemi iskola évzáró csoportképéből. A kisfiú, aki előtt a tábla van, én vagyok...

gesztus és máris kezdjük megtanulni a megnyilatkozását kereső ember örök nagy fájdalmát. — És a magányosság vallomásai is veszedelmesek. Mert az ember akaratlanul is szerepet játszik — önmaga előtt. Amikor a visszavonultság csendjében kötetekben valunk önmagunkról, a tudatunk alatt egy kicsit mindnyájan színházat is játszunk. Az utókor a nézőközönség és mi ez előtt a publikum előtt ágálunk, hogy olyanak lásson minket, amilyenek szeretnénk volna lenni az életünkben. És még az öntéző öszinteség kegyetlen nyersége is sokszor pőz, hogy hitelt kapjon a teljes vallomás.

A legőszintébb vallomás: az alkotás. Ez többet és igazabbat beszél száz önvallomásnál. Aki olvasni tud kövekből, képekből, vonalakból, regények sorai mögött, ködlő messziségekből, az teljesebb képet kap az alkotó emberről, mintha az ember maga beszélne önmagáról.

És az ember olykor mégis nyilatkozik, mégis újra meg újra beszél önmagáról. Mert ez is az élet kikerülhetetlen formaságai közé tartozik. És mert hisszük, hogy talán mégis akadnak ismeretlen olvasók, akikkel szíves lelki kapcsot terem legalább is egy pillanatra a vallomásunk.

*

Körülbelül négyéves koromban kezdtem »lenni«. Akkor már olvastam. Nagyanyámnak a badacsonyi hegy lábánál levő kis szőlőjében valami öregbetűs világtörténelemből olvastam fel fejezeteket. Nagyon különös érzés volt ráeszmélni a létezésre. Lassan lassan elkezdtem töprengeni azon, hogy van-e egyáltalában értelme az életnek. Egy kockásfedelű vastag füzetre ráírtam ezt az egyszerű és semmitmondó szót: »Világegyetem«. És a füzetbe megpróbáltam összeírni mindazt, amit az ember tudhat. Afféle enciklopédiát igyekeztem csinálni a magam módján, mert azt hittem, hogy így egyszer majd talán rájövök a titok nyitjára. És hiába tanultam meg minden nyáron az elkövetkezendő egy, néha két esztendő egész tananyagát, egyre több és több könyv maradt olvasatlan és egyre inkább rá kellett jönnöm, hogy ezen a kásahegyen sohasem fogom átrágni magamat.

*

A gyermekkor mértéktelen szellemi torzkodásai után a költészethez próbáltam menekülni és tízéves koromban megírtam életem egyetlen színművét, az »Attila« című történelmi tragédiát. És akkor megdöbbenve ébredtem rá, hogy tulajdonképpen nem a tudást akartam és nem az alkotást, hanem valami egészen mást: a maradandóságot. Az ember igyekszik »megörökíteni« önmagát: egy vásári fotografusnál, esetleg sokezeres méteres filmszalagon, eposzban, drámában, piramisokban, mert elviselhetetlennek tűnik fel a végleges és visszavonható: an elmúlásnak a gondolata. Nagy regénytervek, összefüggő esszéesorozatok álmai kísértettek. Ezeknek az álmoknak a valóraváltásával akartam feleletet adni a 7—8 éves gyerek kérdésre: miért is vagyok?

*

Ahogy az évek múlnak, az ember lassan rájön arra, hogy a megvalósulások elfakítják, elszűrkitik a legizőbb látomásokat is. Rájön, hogy hiú dolog a maradandóságra való törekvés. Mit számít halhatatlanság? Van 100, 200, 500 éves halhatatlanság? Van szomjúság, amit a valóság italával sohasem lehet eloltani. Egyetlen megoldás: a bölcs lemondása a vágyakozásról. Aki nagyon akarja a maradandóságot, az válassza a szakadatlan mulandóságot. Tudatosan és derű-

1913. Anyámmal és testvéreimmel

sen, valami olyannak az alkotását, ami a perccel együtt elmúlik. Így forrott velem össze lassan és hosszú lelki küzdelmek után a színház. Ebben: szétválaszthatatlan egységbe szövődik a valóság és a fantázia, az író halhatatlansága és az előadás mulandósága.

A színház sok mindenre megtanítja az embert. Esméket mond az eszmék keresőjének, látomásokat ad azoknak, akik színes, eleven képekben álmadják az életet. Legcsodálatosabb tanítása pedig talán épp az, hogy rászoktatja az embert a dolgok mulandóságában való nagy megnyugvásra. Megszületni a szépségért és elmúlni szépen, derűsen a halhatatlan után való vágy nélkül — ezt tanítja minden este az utolsó mondat után összezsapódó függöny. Szépen élni és végeztével újabb élet után való hiú vágy nélkül meghalni — úgyhogy közben ember-társainknak a legtöbbet adjuk, ami tőlünk telik. Az élet a szó szoros értelmében vett padon: szerepjátszás. A legtevékenyebb, legértelmesebb élet minden pillanata ugyanúgy, mint a színpad legfényesebb jelenete tudatosan vagy a tudat alatt: szakadatlan készülődés az — előadás utánra. Egyszer majd összezsapódik a függöny, le vesszük a maszkot és megmutatjuk arcunkat annak, akinek már nem kell játszani.

*

Szeretem a színházat.

1930. A szegedi Városi Színházban mint rendező

1915. Németh Antal II. gimn. tanuló

SZÍNHÁZI LEVÉL

I.

A falba épített, nyitott safe-kazettához hasonlító Madách Színház színpadán bemutatották a színház harmadik újdonságát, a »Bécsi gyémántok« című zenés vígjátékot, amelynek szövegét Curt von Lesser, zenéjét Alexander Steinbrecher írták. Oszintén szólva, nem nagyon értjük a színház dramaturgiáját. Amennyire helyeseltük és szívünk minden melegevel ünnepeltük a színház nyitó újdonságát, Móríc Zsigmondnak, teljesen érthetetlenül mellőzött vadvirág-színes »Kismadár«-át, (úgy, hogy a színházat a segítségül hívott nemzeti színházi tankesapatok avatták tulajdonképpen és végeredményben kombattáns színházzá: ők szoktatták hozzá a publikumot a Madách Színházhoz) annyira szkeptikusan néztük végig a zenélő óra-csilingelésű, habcsók-édes, harmadik Madách-téri újdonságot, amelyben millefleur krinolinós dámák és alonge-parókás, térdnadrágos, selyemharisnyás gavalérok sündörögnek bizonyos Strasser nevű bécsi ékszerész találmánya, a világszerte »strass« néven ismert hamis gyémánt körül.

A történet természetesen Bécsben játszódik és természetesen Mária Terézia dicsőséges uralkodása alatt, amely körülmény máris intenzív és operettszempontról mindig hatásos udvari léghőket permetez a darab köré és fölé. De most további »természetes« motívumok következnek: Strasser úrnak, a bécsi »Arkanzas«-gyárosnak és »Jolie«-boltosnak természetesen van egy Liserl nevű aranyos kislánya, (szabadon kölcsönkérve a »Drei Mäderlhaus«-ból), akinek — természetesen — Mária Terézia testőrségének egyik daliás huszártisztje udvarol életrehalálra, aki viszont »természetesen« magyar gróf és dúsgazdag. Na már mostanságosan: szerepel egy bájos kis báróné is, aki a Marie Antoinette-féle híres nyaklánc-pör szélhámós motívumait képviseli a darabban, továbbá, hogy az operett-követelményeknek is eleget tegyenek, maga Strasser úr és egy »bieder« polgártársa — kozák hercegeknek maszkírozva... Liserl és a kozák hercegek természetesen hamis meghívóval jutnak az udvari bálba, a báróné a strass kövekkel toldozott diadémját valódiként akarja eladni egy hercegnőnek, — mindez éppen elegendő ok arra, hogy Mária Terézia, a szépséges és bölcs császárné indíttatva érezze magát arra, hogy végeredményben saját házi skandalumát, saját fehér homlokú fejével intézze el egy mulatságos és ballett-koreografiájú audiencia keretében.

Ha a publikum ezzel a nyeszlett kis témával megelégszik, (operetről lévén szó, a téma talán nem is fontos) akkor a darabnak sikere lesz, mert az előadás színes és parfümösen artisztikus. A színpad (Jaschik Almosné és Bercsényi Tibor munkája) olyan, mint egy ékszer-skatulya: csupa hab: gyöngyház és selyem, a szereplőkön pedig meglátszik, hogy a hozzáértő rendezés (Földessi Géza) nagy áldozatkészséggel törődött velük. All ez mindezek előtt Lázár Mária, aki Mária Terézia szerepében alabástrom-válakkal, valódi briliánsként ragyogó szemekkel és e kis szin-

padon szünni nem akaróan fejedelmi termettel vetítette a nagy császárnőt és királynőt való ideál-elképzelést. Alakítása rendkívül finom, szellemes és méltóságteljesen vicces is, — nem is emlékszünk az idejére, hogy Máriának mikor volt legutoljára ilyen bensőséges, szép sikere. A másik meglepése az előadásnak, a kis Déry Sári, aki Fővárosi operettszínházbeli fellépése óta száz percentet fejlődött: öntudatos lett, stílust kapott, — meg sem ismertük. Élő meissenai porcellán. Csikós Rózi játssza Liserlt, a bájos kis bécsi bocit, akiről viszont az derül ki szerepében, hogy tulajdonképpen naíva és nem szubrett — mely szerepkörrel eddig agyonkinozták. Somogyi Nusi játssza Strasser úr feleségét, — a »fesche, resche Weanerint« — kedvesen, vidáman, temperamentumosan. A hölgyek közül még Zala Karola és Simon Marcsa alakításai említhetők meg. Zala Karola regisztrált finomsága és »Marcsa« ősi humora a krinolinban is érvényesül. Mihályfi és Góth tartották pilléreként vállakon a darab alapépitményét, Góth harmincéves fiatalssággal és kedvességgel, Mihályfi egy kicsit túl utírozva a piciny színpad demarkációs határait. Gábor Miklós, a filmben felfedezett fiatal amorozó alakította a császárnő testőrhadját, általában nagyon elfogadhatóan, de egy kicsit túlságosan kitöltve a piros és ezüst huszár uniformist. Három és félkilót kellene fogynia. Baló és Mátrai kisebb szerepeik kívül kitűnően érvényesült Danis Jenő medve-dörmögésű karakter-alakítása és Sárossy Andor Rubezahl-humora is. Steinbrecher zenéje »Wien, Wien nur du allein«-emlékeket idézően bájos és társszerzőnek számít a kosztümtervező Nagyajtay Teréz, aki ruhában még a szöveg humorát is ki tudta hangsúlyozni. Invenciózus, fantázia-dús munka. Gróf Károlyi István jegyzi a fordítást. Az egyébként gondos munka többek között a következő mondatot adja Mária Terézia szájába: »Mindnyájan a szívükkel jönnek elő.« No, no. Nonono.

Egyedül

Kisded idill (Góth, Somogyi Nusi, Mihályfi)

A testőr huszárhadját (Gábor Miklós) és Liserl (Csikós Rózi)

A szélhámós báróné (Déry Sári), amint éppen szelet hámoz... (Góth és Mihályfi asszisztálnak)

A bájos és pikáns Mária Terézia teljes császárnői szépségében és pompájában (Lázár Mária)

Palló Imre
(Operaház: Tell Vilmos)

A Tell Vilmos harmadik fináléja

Halmos János (Arnold) és
Palló Imre (Tell) párjelenete

II.

Különös kapcsolódások vannak az életben. Engedjék meg, hogy itt hamar elmondjak egyet. Második gimnazista voltam, vidéki gyerek, aki operának s más ilyen gyönyörűségeknek még csak hírét hallotta. Egy délután diákelőadás volt a város végén sátorozó panoptikumban, elvittek oda bennünket. A műsoron az első szám ez volt: Tell Vilmos nyitány. Hatalmas, sokszínű orgonaverklyn zendült meg Rossini muzsikája, óriási gyönyörűségemre. Ez volt az első »operazene«, amire figyelmes lettem. Kitérülhetetlenül emlékezetembe vésődött. Azóta se tudok látni magas hegyiséget, alpesi tájat valóságban vagy képen, hogy ne hallanám bensőmben a szép, egyszerű, pásztori dallamot. Ha pedig szabadságharerről, forradalomról olvasok, önkéntelenül a nyitány végét dúdolom, a vérforraló indulót s látom Tell Vilmost, ahogy zászlót lobogtatva rohan a svájci daliákkal a zsarnokság mejdöntésére.

A panoptikum óta rengeteg operát láttam, de Tell-t a maga egészében csak most ismertem meg. Csoda-e, hogy édes várakozással ültem be az Opera nézőterére s hogy a nyitány alatt megfordult a vízió: gyerekkorom filmjét pergette le az emlékezés. És csoda-e, hogy mindazt, ami a

nyitány után következett, elfogódotan és elfogultan hasonlítottam össze azzal az ábrándvilággal, aminek én ezt az operát annakidején elképzelésemben kifejtettem. Dehát ez magánügy. A kritikusknak tárgyilagos ítélettel a látottakról és hallottakról kell szólnia. Hát elismerem, ha nem is olyan szép..., de azért szép ez az opera. Meg tudom érteni, hogy a multszázadbéli közönség lelkesedett érte. Ismerek öreg urakat, akik betéve tudják belőle, szövegetől, a főbb részeket: a halászegény tenordalát, Tell nagy monológját, Mathild és Arnold áriáit, kettejük duettjét, meg a férfikórus dallamait, ahogy a vierwald-stádti tó partján sötét éjszaka egymás után fölvonulnak a lázadó kantónok, hogy a legvégén — micsoda finálé! — egyesült erővel harsogják a híres Rütli-esküt. Lehet, hogy mind ezt a mai nemzedék is megtanulja, mert nagyon könnyen műsoron maradhat a »Tell Vilmos« az Operaház előadásában. Palló, Halmos, Osváth Júlia, Budánovics Mária, Horányi Karola, Kórész, Fodor, Háromy, Komáromy a főszerepekben, Rubányi a karmesteri székben — Nádasdy rendezése, Innocent Vince Ernő fordítása. Fülöp színpada, Roubal énekkara, Harangozó balettje, mind egy-egy sikertényezője a klasszikus olasz opera budapesti felújításának.

Tell után a német muzsika nagyhete köszöntött be. Itt van a berlini állami Opera együttese, maga Tietjen intendáns dirigálta hozzánk a teljes, százharminchat főnyi zenekart és két reprezentáns operaelőadás nagy hírű magánénekeseit. Előre küldte a díszleteket és a műszaki személyzetet, hogy minden úgy fessen, mint ott-hon, Berlinben, illetőleg Bayreuthban. Az első est lezajlott s akármily nagy volt a várakozás, az »Elektra«-előadás nagyszerű élménye túltett rajta. Harminc éve nem játszották nálunk Strauss Richard félelmetesen gyönyörű zenedrámáját. Görög végzettragédia, a legizgalmasabb, legérzékletesebb muzsika nyelvén elbeszélve. Harminc év-

vel ezelőtt még éktelen kakofóniának hallatszott ez a zenei nyelvezet. Ma már túl vagyunk azon, hogy a disszonanciák miatt fölszisszenjünk, csak a zene idegfelesztő varázsát, megrázó, fölkavaró hatását érezzük. Nagyszerű példa az »Elektra« arra, hogy a rút, a fürtelem, az iszonyat szélsőséges ábrázolásában is szép tud lenni a zene, ha a maga belső törvényei szerint — jó. Nagy érdeme van ebben a remek előadásnak. Az est hőse: Karajan. Új név, új csillag, a karmesterpálca csodálatostehetségű fiatal művésze. Sugallatos szeme, keze, szelleme uralkodott az előadás valamennyi tényezőjén, a hatalmas berlini zenekar minden egyes tagjára kiáradt a bűvölet s a nagyszerű szolistákra is. Gertrud Rünger nagy és igaz művész, tökéletes Elektra-alakítását sokáig nem felejtjük el. Margarete Klose monumentális Klytemnestra volt, Jaro Prohaska gyönyörű baritonja Orestes szólamában szívtől-szívhez szólt. Hilde Scheppan, Vasso Argyris s a kisebb szereplők is kitűnően illeszkedtek abba a nagy és nemes stíluskeretbe, melyet Barbara Kemp-Schillings rendezése és Emil Preetorius szcenikai művészete teremtett meg. Eről az estről még sokáig fognak beszélni Budapesten.

LÁNYI VIKTOR

Herbert von Karajan,
a berlini állami Opera karmestere

Gertrud Rünger és Margarethe Klose a
berliniek Elektra-előadásán az Operában

FÉNYES ALICE,

AKI MOST LÁTOTT ÉLETÉBEN ELŐSZÖR PESTI SZÍNÉSZNÖKET NYILATKOZIK

BAJORRÓL, BULLÁRÓL, MEZEYRŐL, MURÁTIRÓL

A visszacsatolt Erdéllyel megnövekedett Magyarországon kevés olyan ijedt ember van, mint ez a filigrán arcú, őzike-szemű, didergő lelkű kis nő, itt a Gellért-szálló egyik negyedik emeleti szobáskájában: *Fényes Alice*, a kolozsváriak sztárja, aki feljött egy hétre Erdély fővárosából Budapestre s akit, hipp-hopp, röptében szerződ-tetett a Víg-színház, — *anélkül, hogy ő akarta volna, anélkül, hogy észrevette volna, sőt anélkül, hogy túlságosan örülne neki...*

Igen, a kolozsvári sztár nem örül a pesti szerződésnek. Még most, két nappal a szerződés aláírása után is idegpanikja van: reszket, meg van rémülve, boldogtalan s folyton csak azt ismételteti:

— *Jézus Máriám, most mi lesz?!*

S kiderül, hogy most látott életében először pesti színésznőt színpadon, nem ismerte Bajort, nem ismerte Mezeyt, nem ismerte Bullát, Murátit s most elbájoló rémülettel és elkínzottan dadogja:

— *Istenem, ennyi nagy tehetség! Mi lesz velem közöttük?!* Jó Isten, amit én láttam... Hiszen valamennyien nagyszerűek, szenzációsak, zsenik! Megvallo, inamba szállt a bátorságom; rólam meg annyit írtak már a pesti lapok, hogy most Isten tudja, mit vár majd a közönség tőlem. Szívgyörcsöm van a rémülettől. Könyörgöm: ne várják azt, — amit várnak tőlem!... Megteszek majd mindent, csak az Isten szerelmére, ne várjanak tőlem semmit! De hiszen úgys végem lesz nekem ennyi nagy színész között...

Mosolyogva fogadja a telefon-gratulálókat...

Lila a szája, reszket a keze, reszket a lába, a haja csapzottan kunkorodik ki fekete filc-kalapja alól, amelyet elkeveredésében csibészesen csáléra vág, mint a baka a katonasapkát, vagy a parasztygyerek a kalapját, mikor azt mondja: „Hijnye, hogy fogok én ezzel a feladattal megbirkózni?!...“ A pulzusa hallhatóan ver a hotelszobában. Leültetjük, a vízvezetékéből csorgatunk neki egy pohár vizet. De nem nyugszik meg. Legszívesebben sírva fakadna. Igazán, végtelenül rokonszenves.

— Nahát, mondja csak, kicsi Aliszka, milyenek hát ezek a nagy pesti sztárok?

Halljunk egy friss, szűz véleményt! Például Bajor?

Irdatlan nagy lélegzetet vesz s csak nagy szünet után mondja, áhítattal, szinte megrendülten:

— *Egyedülálló. Megérdemli, hogy egy egész nemzet büszke legyen rá...*

— Na, ezt szépen mondta. Gizike örülni fog. Menjünk tovább!

Csillogó ibolyaszemébe lassan újra élet költözik s most már folyékonyan mondja:

— Bulla nagyon emberi. Lenyűgöző. Nagyon-nagyon tetszik. Muráti kitűnő. Annaira egyéni! *Neki soha-soha nem kell félnie attól, hogy valaki valaha is elhomályosítja. Ő utánozhatatlan és páratlan. Csámpás kis megállásai a színen, mulatságos hadarásai, olyan egyénien eredetiek, olyan kedvesek, hogy meg kell „zabálni“ az egész nőt, úgy, ahogy van. Édes, friss.*

— Mezey?

Elmélázva feleli:

— Nagy, nagyon nagy színész, sokoldalú, millió színe van. Úgy épít fel egy figurát, mint egy nagy építész egy palotát...

Aztán kizökkenve az áradásból és újra rádöbbenve a saját bajára, egész más hangon:

— *Na nem, hát ebből nagy baj lesz, — hogy én ide fel merek jönni közéjük...*

— Na és mi a véleménye a férfiakról?

— Páger, — az tökéletes. Nagyon tetszett Hajmássy. *Chaplíni*. Könnyezve nevettem rajta... *Sittkey Irén* — isteni színész! *Él!* — *Végem van, olyan tehetségesek mindannyian...*

— Hogy lehet valaki ilyen gyáva? Ne felejtse el, hogy van egy külön kolozsvári Jó Isten is, aki megsegíti az ő gyermekeit.

— Hát énrajtam már csakis ő segíthet. S én olyan vallásos voltam egész életemben, s most a porba omolva, igazán csak rimánkodni tudok hozzá, hogy segítsen meg, segítsen meg még ez egyszer!... Pedig annyit tanultam máris abból, amit láttam...

— Milyen szerepben szeretne bemutatkozni?

— Olyanban, hogy *az oroszlan is az enyém legyen*. Legyen benne szív, lélek, egyáltalán minden, ami csak lehet.

— S Kolozsvárral mi lesz?

— Kolozsvárt rettenetesen sajnálom, *nem akarom otthagyni végleg soha, sohasem!* Ezzel tartozom Kolozsvárnak. Én mondtam is a vígszínháziaknak, hogy én ott akarok maradni s ha nagyon akarják, majd feljövök Pestre játszani. Dehát, ezt nem lehetett megoldani, mert Kolozsvárt minden héten van premió és én valóban mindenben játszani szoktam. Tehát úgy oldottuk meg a dolgot, hogy itt leszek tag és Kolozsvárra járok majd vendég szerepben.

— S mit fog szólni a dolgokhoz Kemény János báró?

— Jaj, erre rossz gondolni is, hiszen annyit köszönhetek neki, sohasem tudom meghálálni azt, amit érttem tett. Tegnap küldtem neki egy sürgőnyt Kolozsvárra. A választ még nem tudom...

*

... Mi már tudjuk a választ is. Beszéltünk Kemény János báróval, a kolozsvári színház

Aliszka boldeg mosollyal utazik haza, zsebében a vígszínházi szerződéssel (Escher felv.)

intendánsával telefonon. Rendkívüli megértéssel, emberi és úri módon reagált a rossz hírre:

— Nekem és természetesen mindnyájunknak, akiknek a szemeláttára nőtt fel Fényes Alice, fájdalmas érzés, hogy ezentúl túlnyomó részben Pesten fog szerepelni, de nem szeretném, ha ezt az érzésünket bárki úgy fogná fel, hogy mi ebben hűtlenséget látunk, — mert eszünk ágában sincs, hogy elálljuk a mi Fényes Aliszka karrierjének a kibontakozását. Persze, mindent el fogunk követni, már csak lokálpatriotizmusból is, hogy Fényes Alice ne szakadjon el végleg tőlünk, hiszen mi őt odalent mindnyájan a magunkénak látjuk és érezzük és ő a legnehezebb időkben olyan szolgálatokat tett a magyar színháznak, amelyeket sohasem fogunk elfelejteni. Mindenesetre nagy érdemének tudjuk be már azt is, hogy ő eddig is szilárdan ellentállt minden csábításnak, noha állandóan és többfelől is ostromolták...

... Ilyenformán tehát a „Kemény János kérdés“ is rendben volna. Ime, a sziklát lehengergettük Fényes Alice szívére. Olyan az egész, mint egy filmdráma. Apropos, filmdráma: még egy utolsó kérdést teszünk fel a pesti sztár-nyáj leendő barikájának, — hogy t. i. mi lesz a film-mel? ... A válasz:

— Nem hiszem, hogy alkalmas vagyok rá. Ismerem én jól a hibáimat, túl szürke vagyok én a filmre... Talán egy Hamu-pipőke szerepben esetleg...

... Ezek után igazán nem értjük a *Víg-színházat*. Szerencsére nem a saját véleménye alapján szerződttették Aliszkat. Aki vagy a világ legszerényebb teremtése, — vagy — legnagyobb diplomataja. *Hogyne, mikor engem, öreg rókát is „megfőzött“...*

(egyed)

Cáfolat!

BULLA ELMA: »Csunya vagyok és öreg, tudom, persze, hogy szípirtyó vagyok, nem vagyok nő, néha már az államhoz is kapok, nem nőtt-e ki a szakállam...«
(Barabás Pál: »A 2000 pengős férfi« Magyar Színház)
(Angelo felvétele)

MŰVELTSÉGI RAZZIÁN MURÁTINÁL ÉS JÁVORNÁL

A Film-Színház-Irodalom elhatározta, hogy a mostanában irrogató színészeket és színésznőket meglátogatja és megkérdezi őket, hogy állunk — az olvasással? Megvizsgáljuk könyvtáraikat és könyveiket: kicsit megrazziázzuk őket — műveltségi szempontból... Először Muráti Lilit látogattuk meg, akinek éppen most folyik igen érdekes regénye lapunkban.

Muráti Lili éppen moziba készül: vékony fekete túllruhájában rohangál a szobákon keresztül, kócos barna hajában piros rózsza billeg. Közben, míg összeszedi magát, leülök a falat körülfutó könyvtára elé és vallatóra fogom előbb a könyveket. Órommal fedezem fel a Franklin-kiadású ezüstszürke protestáns sorozat fiatal íróit: mind barátai! Aztán elégedetten jegyzem fel Szerb Antal irodalomtörténetét, Tamási Áron könyveit. Már kevesebb örömmel az obligát Bromfield „best sellereket” és társeit. S közben megint vigasztalóul Aszlányi Károly legjobb regényét *»Aludni is tilos«*. Lili berobog, leül velem szemben, ölébe ejti kezét és félrefordított, okos fejével rámnéz, mint az érettségiző gimnazista. Kerek, kemény homloka alól értelmes szemek figyelnek rám; hidegen, értelmével akar elbűvölni.

— Tessék kérdezni, — mondja halk, elszánt sóhajjal.

Kérdezek is sok mindent s ő felel szaporán, mint aki készült. Biztatom, hogy csak bátran, őszintén; végigfűt a könyvtár előtt s rapszódikusan magyarul:

— Nekem mindig az a könyv tetszik, amit az éjjeliszekrényemen találok. Ha rossz, sarokba vágom, ha jó, reggelre elolvasom s hatása alá kerülök; olyan ez, mint valami erős injekció, napokig szenvedek tőle, míg fel nem szívódik az emlékeim közé. Így olvastam Maugham három könyvét angolul: *»Moon and Sixpence«*-t, *»Cakes and ale«*-t és *»Theatres«*-t. Így gyötörtem át magamat *»Egy asszony életé«*-n is, de ez már különösen a vége felé tűrhetetlen szenvedést okozott, olyan idegtépően lassú, belesenyved az ember. Olvastam nemrég Giono egy könyvét is, sajnós, nem tetszett, mert egyszerűséget ígér és mégis affektált, cirkalmazott... No, de most jönnek a szakkönyvek. (Kidobja a kis asztalra Jászai Mari emlékiratait.) Hát ezt természetesen imádom, de itt egy másik, ezt is! (Mellére öleli.) Törzs Kálmán: *Déryné naplója 1870-ből*. Ez aranyos, ez jó. (Szünet, járkál egy ideig, aztán felnyalából egy esomó könyvet.) Legújabbban ez a kettő verekszik egymással az elsőségért ágyamon: Gertrude Arez: *»Die berühmten Frauen der Weltgeschichte«* az egyik és *»Madame Curie élete«* a másik.

— Hát ez mind nagyon szép, sok is egy

kissé egyszerre; és hogy állunk a magyar írókkal?

— Várjunk csak, legyünk óvatosak. Így hirtelenben nem is tudom. Hadd gondolkozzam. Egy biztos: Máraival mindig au courant vagyok. Soros olvasmányom a *»Kassai örökös«*. Aztán olvastam egy könyvet, várjon csak: Bibó vagy Babay irta, nem emlékszem. (Zavartan pislog, aztán): *»mondja, milyen az a Bibó?«* (Tovább kutat könyvei es emlékei között. Keze megáll József Attila testes verseskötetén.) *Jaj, szegény József Attila, sokszor olvasom, keveset mindig, de sokszor. Szegedi volt ő is. (Köpcog ujjával a vászonkötésen.) S van még egy költő, egy versét szavaltam egyszer, sose felejttem el, mennyire tetszett. Megvan! Szabó Lőrinc volt. A versének címe:*

— *»Semmiért egészen...?«*

— *Honnan tudja?!*

— *Ez a legszebb verse.*

— *Igen, ez az, ez a legszebb vers, amit valaha szavaltam. Nem érdekes? Majd harsányan, katonásan felkiált: Végeztem!*

— *Hohó, hát Muráti, mint író?*

— *Bahh! — mondja és szalad a másik szobába felöltözéért és kabátjáért és onnan kiabálja vissza:*

— *Ezt már megírtam, elmondtam: barátnőim izgattak és untattak hosszú, bonyolult story-jaikkal, hát, gondoltam, kivágom erről is a véleményemet. Nyáron Bledben nyaraltam, pihent voltam és friss, napi négy órát írtam. Csak néztem magam is, hogy ropog ujjaim alatt a papír. Megírtam. A többi nem az én dolgom... Gyerünk uram, mert elkésünk... Mit néz meg?*

A *»Frankenstein fia«*-t. Ez jó lesz, azt mondják, vérbeli szörny-film. Szeretem a tiszta munkát. Az ál-filmek dühítenek.

Még egy kézszerítés, röpké mesoly, ezután ráhajol összehúzott szemmel a kormányra és elrobog rakéta-autóján a csendes Lógody-utcán...

*

Eppen ráteszem kezem Jávor Pál villájának kilincseire, mikor oldalt, a kertben feltűnik a művész úr, szürke pulloverben, puska a kezében. Köszönt s mosolyogva:

— *Nem látta erre a Bucit?*

— *Ki az?*

— *Hát a kutyám. Elcsavargott valamerre. — Hátrakerülünk a veranda felé; az ablak alatt céltábla: körülbelül tizenöt méternyire szembeáll velem, jól megcéllozza és bele, a közepébe. Nézem a táblát, nagyon jó találatok. — Mire kell ez? Gyakorlat a vadászathoz?*

— *Eh, dehogy, csak szórakozás. Multkor a sógorom meghívott a birtokára vadászni. Na jó, — gondoltam, próbáljuk meg. Meglöttem egy gémet, inkább csak »megszárnyaztam«, s látom, amint evickél a vízben; bemásztam érte, hazavittem, orvost hívtam hozzá, megoperáltuk és addig ápoltam az ottani hazai halastóban, míg meg nem gyógyult, aztán visszarepült a tóra... Nem vagyok való a vérszomjas vadászok fajtájából.*

Hóna alá veszi a kis légpuskát s felmegyünk a terrazon át a szép, levegős, tágas szalónba. Bucit most előkerül és ránkvet, mint aki tudja, hogy miért bujt el... Bent a szalónban felteszi domború, kékes reflexú szemüvegét, nyakig belesüppedünk a fotójökbe, aztán egymásra nézünk, mintegy en garde-állásban: ő nyugodtan, én inkább zavartan, most látom először.

— *Hát kérem, — kezdi nagy sóhajjal, megkapaszkodva a fotój peremén, először is azt tisztázzuk, hogy én csak azért írok, mert a Rádió felkért erre s talán bihetem, hogy nem is bánta meg. Egyébként én nem akarok belekontárkodni az írók dolgába. Majd valamikor talán, ha megérem, öreg koromban, én is megírom emlékezéseimet, mint az elmúlt kollégák... Mert hiszen bizonyos, hogy (szó szerint idézem) ha nem is olvasna az ember, az a sok szindarab, amit felváltva Aischylostól Ibsenén át a maiakig előadunk, eljátszunk, átélünk, nem tűnik el nyom nélkül az ember agyában: olyan könyvtár, roppant anyag, tapasztalat, re-*

flexió halmozódik fel benne, hogy ez mind nem szállhat el az interpretáción keresztül csak a levegőbe, hanem megmarad eszen-dez pihentetőül nyugodt napjaira, amikor kíváncsiak mind az a belső nyugtalanság, meg a publikum jóvoltából kéri az átomducok, a betűk maradátságát. Eppen ezért fáj nekem, ha bizonyos író-kritikusok úgy felülről néznek rám s a kritikát összetesznek a gorombasággal. Itt van például Németh László, akit én tisztellek, becsülök. Ő olyan borzalmas koponyával van megáldva (szereti ezeket a szavakat: koponya, agy), valóságos mozgó múzeumi könyvtár ő, hihetetlen felszívóképessége van, televény föld, humusz, oly gazdag, hogy nem tudja rendszerbe foglalni még mondanivalóját, nem tart sorrendet. Olvastam a *»Minőség forradalma«* című könyvét, ott is láttam vergődésének okát: *ellentétes világnézetelet akar összeegyeztetni.* (Igaz ez, Németh dr. úr?) És mégis izgalmas könyv... Eppen ezért nem értem, hogy miért nem érvényesíti másfelé képességeit, (szószereint idézem) *miért nem pengeti nemesebb célokra lantját, mért nem tör inkább szabadabb ég felé?*

Itt beleavatkozom a dologba, mert ez már nagyon is irodalmi kérdés, aztán ő, miután kifújta magát, mosolyogva elnézést kér, hogy ez mind kívánczított belőle, majd derűsebb hangon:

— *Most nagyon boldog vagyok, hogy Ibsent játszhatom, Aprily Lajos gyönyörű fordításában. Ismerem is őt, egyszer együtt voltunk, Reményik is ott volt. Csak elnéztem őket: ilyen csendes, szerény külső alatt, mennyi lélek, mennyi mélység, kérem. Mennyire téves a külső impresszió; ahogy őket megszerettem, úgy megvetem a szavató költőket, ezeket a demagóg harsogókat, hogy ne mondjam: kardnyelők. (Kezével mutatja homlokán a hajtincsek elsimitását, hogy tudjam, kiről van szó.) Na, most már elég lesz ebből, most megmondom, kiket szerettek olvasni. Hát röviden, a humoristákat: Wodehouse-t, Mark Twaint, szóval a klasszikus humoristákat, ezeket a »felséges szókimondók«-at. Nagyon szeretem éppen ezért a mi Tersánszky Józsinak, akinél jobban magyar író nem is kedvelhetek. Sok kedves, személyes emlékem is van róla. Megálljunk csak! Nagyon tetszett Appuleiusz *»Arany szamara«*-a, de ezt a könyvemet valaki megcsörta. (Nevet és anekdotákat mesél a könyvkölcsönzés különös erkölcséről.) De ellensúlyzásul itt van nekem Móricz Zsigmond *»Erdély«*-e és legutóbb Steinbeck regénye.*

Most feláll, feketekávévat hozat és még sokáig elbeszélgetünk. Meglep ez a munkacsatározó kedv. Mindenről beszél, kedvesen, mosolyogva, sokat sétálva körbe. Megmutatja szép könyvtárát, képeit, egészen ránk estedik. Olyan eleven, mint egy kamazs diák, minden érdeklő és tanulékony arccal hallgat.

Füsi József

Muráti Lili a falak mentén körbefutó könyvespolc előtt

(Escher felv.)

... feltűnik a művész úr, szürke pulloverben, puska a kezében

(Máthé felv.)

BESZÉLGETÉS DOHNÁNYI ERNŐVEL ÚJ MŰVÉRŐL, TERVEIRŐL ÉS VISSZAVONULÁSÁRÓL

Egyszerű szállodai szoba. — itt fejezte be Dohnányi Ernő új művét, a »Cantus Vitae«-t. Minden olyan puritán és közvetlen, mint az ősz Mester zenéje. Súlyos filozófiai problémákat old meg a zene nyelvén, az élet rejtelmeiről beszél — csendesesen, egyszerűen...

Igy beszél új művéről is...

—... igen, a »Cantus Vitae« valóban közeli rokonságot mutat Madách »Ember tragédiájával«. Nem a tragédia megzenésítése, csak filozófiai problémáinak zenei feldolgozása. Ezért kihagytam a műből a drámai elemeket és pusztán gondolati motivumokat használtam fel.

— A »Cantus« igazodik beosztásában a »Tragédiához«?

— Nem. A gondolatokat önkényesen csoportosítottam, mindig úgy, hogy a zenei kifejezőmódot könnyítse. Őt tételre osztottam az anyagot. Az elsőkben különböző motivumokat vegyítettem össze. Ennek mintegy bevezető jellege van. A második tétel »Bacchánália« alcímet kapta. Itt a római és vele rokon jelenetek bűnorgiáit igyekeztem megfesteni. A harmadik tétel a »londoni jelenet vége, a temetés. A negyedikben az örök emberi tépelődés és igazságkeresés jut kifejezésre. Végül az ötödik az Istenben való feloldódás, egy hatalmas Hozsanna.

A tételeken belül is kisebb részekre osztható a kantáta, de ezek a részek, kettő kivételével, nincsenek lezárva, mint ez a kantátdáknál szokásos, hanem folyamatosan összekapcsolódnak.

— Azt hiszem a »Cantus Vitae« a Mester legterjedelmesebb műve, talán ezért tartják főművének vagy a Mester is annak tartja?

— A negyedik tételben énekl a basszista:

»A cél megszűnt a dicső csatának,

A cél halál, az élet küzdelem.

Ezt vallom én is. Sohasem fogom beismerni, hogy főművem megalkottam. Tovább akarok jobbjért és nagyobbért küzdeni, dolgozni! Különben is nálunk hamar ramondják bármire, hogy remekmű, főmű. Talán bízzuk az utókorra a döntést.

— Olvasóközönségünket érdekelné, vajon mikor keletkezett a mű alap gondolata és mennyi ideig tartott, míg most sor kerülhet a bemutatásra?

— Az ezerkilencszázhuszas-huszonötös években Amerikában turnéztam — hangzik a válasz — és erre az utamra vittem először magammal Madách remekművét. Forgattam a könyvet és gondolkodtam, hogyan lehetne a »Tragédiát« zenei nyelvre átültetni. A drámai megoldást elvettem hamarosan. Nem akartam megcsonkítani, mint Gounod tette a »Faust«-tal. Hosszas mérlegelés után elhatároztam, hogy szimfonikus kantátát írok. Ekkor elkészítettem egy nyolctételes vázlatot és hozzáálltam a szöveg összedállításához. Ez okozta a legtöbb nehézséget. Jőformán több időt töltöttem el a szöveg rendezésével, mint a zenei rész kidolgozásával. Komponálás közben sokat változtattam eredeti terveimen, míg mai formáját megkapta a »Cantus Vitae«.

— Szeretnék hallani a Mester jövőbeni terveiről.

— Több nagyszabású munkám készül, közülök az egyik talán méreteiben és súlyában is meg fogja haladni a »Cantust«.

Még egy kérdés:

— A télen, közvetlenül azután, hogy Faragó György elhagyta az Akadémia tanári székét, Méltóságod lemondásáról beszéltek. Azt mondták, hogy visszavonul az Akadémia vezetésétől? Igaz ez?

Dohnányi elkomolyodik. Látszik, hogy fájdalmas neki a téma.

— Igen, beadtam lemondásomat. Nem vagyok fáradt, dolgozni akarok, de az Akadémia igazgatásától elkedvetlenedtem. Szabadon, minden kööttség nélkül akarom folytatni munkámat.

Schusehny Aurél

Tolnay Klári

Szilassy László

Ladomerszky Margit

Szilassy László — Tolnay Klári

Ajtay Andor

A TIZEDIK KÉRŐ

Zimonyi Márta

Rég nem szerepelt a magyar színpadokon olyan parádés szerzői kettős, mint a Vígszínház következő ujdonságában, »A tizedik kérő«-ben. Harsányi Zsolt és Hunyady Sándor neve külön-külön is táblás házakat vonz s most, hogy ketten egyszerre akasztják ki a táblát, valószínűleg sor kerül a Vígszínház nézőterének átmeneti kibővítésére.

Vértess Lajos

Sittkey Irén

»A tizedik kérő« — mint a neve is mutatja — békebeli történet. Hol van manapság tíz kérő? A dunántúli régi udvarházak regényes, szép hangulatát idézi a darab. A vidéki élet szépségeit legjobban értékelő két író társult megírásához. A zenét a régi szalonok kedvenc zeneszerzőiből, Chopin, Egryssy Béni, Lanner, Lavotta, Liszt, Schubert és Csajkovszkij műveiből Bródy Tamás állította össze.

Rátkay Márton

Vágóné Margit

A darab főszereplői: Tolnay Klári, Szilassy László, Zimonyi Márta, Ladomerszky Margit, Gyöngyössy Erzsébet, Vágóné Margit, Balogh Klári, Sittkey Irén, Pártos Erzs, Ajtay Andor, Rátkay Márton, Dénes György, Kőmives Sándor, Vértess Lajos, Bihary József, vitéz Benkő Gyula és Dózsa István. Bemutató május legelejen.

Dénes György

Balogh Klári

vitéz Benkő Gyula

Gyöngyössy Erzs

Rátkay Márton — Szilassy László

Bihary József

Pártos Erzs

Kőmives Sándor

Mozi-levelel

IRJA:

Edith Piaf

AKI AZ IGAZSÁGOT KERESI

Az utóbbi időben már úgy láttam, hogy a francia esprit-vel is baj van. Azokban a filmekben, amelyeket az idén láttam, megmecsillant valami, de némi nekilendülés után elbágyadtak és erőtlenné váltak. Még Sacha Guitry is fanyar lett. Most végre, mikor már szinte belenyugodtam, hogy ez már huzamosabb ideig így lesz, váratlan tavaszi ajándékképpen kaptunk egy igazi francia filmet. A címe: »Aki az igazságot keresi«. Alcíme is van: »A gazdag ember esete a szerelemmel«. Én még hozzátettem volna, hogy »Az öregedő gazdag ember esete a szerelemmel«. Egy mondatban elmondhatnám a film meséjét: az öregedő szerelmes bankvezér, aki kételkedni kezd barátnője hűségében, egy napon süketnek teteti magát, hogy megtudja az igazságot. Amit megtud, az bizony szomorú. Kiderül, hogy egyetlen lény van a világon, aki igazán érdek nélkül, szívből szereti: a kutyája. De ahogy megtudja és itt éppen az a hogy a fontos, az csupa öröm a néző számára. A játéknak Raimu művészete ad külön rangot és súlyt. Ennyire emberi alakítást még talán nála sem láttunk. Nem mernek belebocsátkozni a részletekbe, de azt hiszem, hogy Raimu filmjét így, ahogy van, fel kellene venni minden színésziskola tananyagába. Finoman árnyalt játékot mutat Delubac kisasszony is és mindenki, aki ebben a filmben csak előfordul, ha csupán két-szavas szerepe van is, vagy csak elsuhan a fotografáló gép lenszéje előtt. Hogy pontos összefoglalást adjak az élményeimről, ez a főpróba-délelőtt megaranyozta egész hetemet.

HALÁLRAITÉLTEK

Két nem mindennapi élet páratlan összefonódása és utolsó nagy, boldog, tragikus fellobbanása és a film. Mind a két élet

nyitott szemmel rohan a közeli vég, a halál felé. A lány gyönyörű szívujával a földi lét egyetlen igazi értelmét, a szerelmet kergeti a föld körül. A férfi halálos ítélettel sújtott szökőtt fegyenc, akit egy szívós, de emberséges detektív most szállít vissza a fegyházba. Mindketten ugyanazon a hajón teszik meg az utat Hongkongtól San Franciscóig. Az író nyitva hagyja a kérdést, hogy Dan, a férfi, csakugyan justizmord áldozata-e vagy sem. A néző, aki elsősorban a szívével gondolkodik, láthatatlanban felmentené őt a vád és következményei alól. De mégsem »drukkol« ártatlanságának kiderítéséért, mert érzi, hogy úgymint céltalan minden, ez a dráma akkor éri el a happy end-et, ha a hős és hősnő elpusztulnak egy beteljesületlen és mégis boldog szerelem extázisában. Kevés filmet láttam, amely ennyi kölléssel oldotta volna meg súlyos feladatát. A rendezői ötletek sokaságából csak két epizódot emelek ki. Az egyik, amikor Dan és Joan a honolulu hegyek közt forró szerelemmel ölelkeznek össze és ugyanekkor mellettük a fűben két eldobott cigaretta csonkig égeti egymást. A másik, amikor a búcsúzásnál megbeszélte szilveszteri-randevun, amelyre már egyik fél sem jöhet el, két gazdátlan pohár elpattan a bárpulton. Ennek a tiszta és szép köllői jelenetnek emléke sokáig vissza fog muzsikálni a nézők szívében. A két főszereplő: Merle Oberon és Georg Brent nem lehetnének jobbak.

KIVÁNSÁGHANGVERSENY

Az UFA új háborús filmje az 1936-os olympiai játékokkal kezdődik és ezzel máris csatát nyert nálam. En is végigizgultam ezeket a dicsőségesen szép napokat. Az olympiai versenyek csodásan szép felvételeivel kezdődik a film, hogy aztán szerelmi történetbe menjen át, amely napjainkban ér véget. A történet hőse egy német pilóta, aki néhány napos szabadsága alatt eljegyzett egy ugyancsak Berlinbe rándult szép vidéki fiatal leányt. A közelebbi világesemények erőszakosan elszakítják egymástól a szereplőket. A fiú a híres Condor-légióval Spanyolországba kerül, a harcok folyamán sebet kap és végkép elveszti menyasszonyának nyomát. A mostani háború zivatara aztán romantikus, izgalmas és helyenként vidám fordulatok után ismét összesodorja a két szerelmezt. Alkalmunk van megismerkedni a legnépszerűbb német háborús intézménnyel, a kívánsághangversennyel is. Ez a rész nemcsak zeneileg, de jeleneteiben is kiváló. Egy sereg pompás repülő és tengeri felvétel emeli a különben is nagyon jó film hatását. Ilse Werner, a női főszereplő, szép, kedves, tehetséges jelenség. Nem tudok kitérni a számtalan epizód szereplőre, akik egytől-egyig kiválóak.

LENA NÖRMÁN

a fiatal német színésznő-nemzedék egyik legérdekesebb és legtehetségesebb tagja. Első szerepében e héten mutatkozott be a budapesti közönségnek »A 3 Codona« című filmben, amelyben a világhírű artista-trió női tagját játssza.

(Tobis-kép)

„KÜLTELKI“ RIPORT AZ ERZSÉBETVÁROSI SZÍNHÁZBAN

Ajánljuk a pesti színiigazgatóknak, sürgősen szervezzenek felfedező expedíciót az Erzsébetvárosi Színházba és nézzék meg a »Csak egy asszony van a világon« című új operettét. A darab primadonnája Oltay Baba, aki játékaival pillanatok alatt megteremtí a kontaktust színpad és nézőtér között. Melegfényű áradó hangja van, énekelni és táncolni is tud.

Vele egysorban kell a szerző táncoskomikus Körössy Zoltánt megemlíteni. Sok ötlettel írta meg kerek meséjű librettóját és ha lehet, még több színnel játszotta Károly kocsis szerepét.

A bonviván Jeney Ottó nem valódi kültelki. A Fővárosi Operettszínház tagja. Sok-sok hang, férfias megjelenés, jó játék jellemzik. Megérdemelné, hogy beltelken is nagyobb szerepet kapjon.

D. Szabó József és Oltay Baba, a »Csak egy asszony van a világon« szerelme-párja

Jeney Ottó és Körössy Zoltán, utóbbi úgymint mint szerző...

Körössy Zoltán

Jeney Ottó, Turáni Endre és Sugár Leó (Escher felv.)

TAVASZI TÁNCREVŰ

*Az első, édes napsugár
Tavaszi táncra ad jelet,
Ó nézd, egy könnyű pille már
Ott száll a háztetők felett!*

*Mint elbujdosott, rossz cseléd,
Ijedten visszanez a tél,
Mögötte zöld füvek fejét
Táncba ringatja már a szél.*

BORDY BELLA

*A sárga kankalin amott
Harang-szoknyáját lengeti,
S hozzá a tiszta dallamot
A jácint kelyhe pengeti.*

*A százvirágú orgona
Elontja minden fűszerét
És boldog, büszke, mámoros,
Tűzes osárdásba kezd a rét.*

(Fekete felv.)

T A R K A - B A R K A

T A R K A - B A R K A

Báthory Giza

Szerényen és finoman fejezte be az utolsó jelenést, az élet bús színpadán Báthory Giza. Ugyan volt a finale, mint egész élete, mert ama színésznok közé tartozott, akiknek nem volt magánéletük a nyilvánosság számára. Eppen azért, mert — volt magánéletük. Egy-

szerűen élte, a nyilvánosságtól elvonulva a nappalokat, mert számára csak este kezdődött a színháték. De akkor aztán kigyulladt, kivirágzott nemes egyénisége, fellobogott szenvedélye és haragozni kezdett szép magyar beszéde. Az örök búcsú pillanatában, mikor a függöny fekete hollószárnya örökre eltakarja őt előlünk és az életet jelentő lámpatény elől, visszaemlékezünk a pályá kezdetére. Izzóan és kábítóan lebeg előttünk, mint hajnalpirosságtól felgyulladt felhő, szép, hosszú vörös haja. Megzendül bennünk puha, búgó, remegő hangja, mely először szólatatta meg magyarul D'Annunzio legszebb színpadi költeményét, a »Holt város«-t. Harmincöt éve ennek. A »Thália« a magyar színpadi évi gardé lelkes csapatát játszotta el az olasz költő merész darabját Báthory Gizával és Törzs Jenővel a főszerepekben. Ezen a színpadon — a későbbi Pesti Színház helyisége ez — játszotta Heyerman halász asszonyát, a »Remény«-ben. Mindenkinél feltűnt beszéd-kultúrája és a belső nyugtalanságokat, a pátoszjig feszülő érzelmeket egyszerű eszközökkel kifejező művészetét. Beáthory László szeme észrevette Báthory Gizát. A Magyar Színházhoz került, ahol harmincöt évén át sok emlékeztető sikerének voltunk tanúi. Távozása nagy veszteség, különösen azok számára, akik a magyar színpad második hőskorára, a melynek ő is egyik hőse volt.

Babits Mihály ismét gyengélkedik s ezért egy vidéki sanatóriumba utazott.

Most jelent meg Papp Jenőnek, a rádió népszerű krónikásának, a kiváló és rettegett színikritikusnak novellás kötet: »Nyitány« címen. A körülbelül ötven elbeszélést magában foglaló mű, a tavaszi könyvpiac szenzációja. Feltűnést keltő önmagában is, merész, kegyetlenül éles, idegborzolóan érdekes témái és mesteri megírás módja miatt, de nem kevésbé szenzáció az a tény se, hogy a könyvből már megjelenése előtt elfogyott több, mint 3000 példány. Papp Jenő hívei ugyanis, amint hírt vették a könyv megjelenésének, ezrével jelentkeztek a vásárlásra, látatlanban, címüket és pénzüket mellékelve. A kötet első novellájába — »Ifjúság« a címe — bájos kis sajtóhiba csúszott. A szedő nem vette észre, vagy az illesztés szerző szándékosan »tévedett? Ugyanis e novella hőseit Évának és Tamásnak hívják s Éva kisasszony a novella utolsó sorában, váratlanul Borissá változik. Eláruljuk, hogy Papp Jenő, cigányfeketé, ezüsthagú, közkedvelt feleségét Borisnak hívják. Ritka szép bók ez Papp Jenőtől, Papp Jenőnek szívből gratulálunk, hogy az idegen női név mögött »véletlenül« az ő neve csúszott férje tollára. Lehet, hogy nem véletlen? Akik ismerik Borist, azt mondják, hogy Papp Jenő novella hősnője más, mint ő, nem is lehet.

KERESZTÉLY
HIRNEVES ZONGORATERME
VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 66
Legjobb zongorák legolcsóbban részletre is
Csalódás sohasem érheti

E heti érdekes ingatlan hírek: 4130/4. hrsz. telket 29.00 pengőért megvásárolta Lersch Ekvina, aki Szörényi Evával azonos. 4130/3. hrsz. alatti szomszédos telket 30.00 pengőért megvette Geszti Lajos, Szörényi Eva vőlegénye.

Roboz Imre és barátok társai XII. kerület, Városmajor-utca 6878.2. hrsz. alatt háromemeletes bérház építésére kaptak engedélyt.

A magánautók leállításával kapcsolatban a hölgyek körében erősen kezd divatban lenni a bicikli. Sok kintű társasági dáma szerzett magának kerekpárt. Több arisztokrata nő — közte Bethlen Istvánné grófné — vett vadonatúj biciklit. Benedek professzor-né, Zilahy Irén már tavaj vásárolt egy hófehér kerekpárt és huszadika után azon fog közlekedni, akárcsak a holland vagy a belga hölgyek.

Velosa pezsgő fenyőfürdő üdít, frissít.

Khuen-Hederváry Sándorné grófné, a franciaországi követünk felesége, Vichyből Budapestre érkezett. A Bristolban szállt meg s május 1-én már indul is vissza Vichybe.

Páger Antal bejelentette azoknak a filmcégeknek, amelyekkel összeköttetésben van, hogy csak június elsejéig dolgozik, mert pihenésre van szüksége. Júniusban Hévízre utazik nyaralni és csak négy hét múlva tér vissza.

Jeritza Mária hosszú szünet után fellépett Amerikában. A sajtó legnagyobb része, mint látni nagyságot ünnepelte és megállapította, hogy a hangja a múlté.

Azt rebesgetik színházi körökben, hogy a most kiugró sikerben játszó művésznő és a legnagyobb színpadi siker kintű szerzője megértően sokat tárgyalnak egy új színdarabról, amelyet a szerző egyenesen a művésznő számára írta...

A marosvásárhelyi Transsylvania épületében Krémer Ferenc igazgatása alatt március elején nyílt meg a Székelyföldi Színház. A társulat eddig több mint 15 darabot mutatott be. Néhány nappal ezelőtt operavendégtársulat szerepelt a színházban. A Szevillai borbélyt és a Pillangókisasszonyt adták elő. Huszonkét év óta ez volt az első magyar operaelőadás Marosvásárhelyen, ahol Dayka Margit is vendégszerepelt. A társulat egyelőre még készül a Gyergyói bál előadására. Párhuzamos próbák folynak Bókay János: »Négy asszonyt szeretek« című darabjából. A tavaszi újdonságok között szerepel a Magyar Színház nagysikerű darabja, Az ördög nem alszik. A nyári szezonban a társulat Erdély nagyobb városaiba látogat, híret szerint Budapestre is eljön bemutatkozni...

Cellofándobozos
VIRÁGKULDEMÉNYEK!
UNGAR * GYÖRGY
SZENI-ISTVÁN-KRT. 5 * TEL: 41-38-46

A budapesti Tudományegyetem lélektani intézetének vezetője, dr. Noszlopi László vidéki előadó körútra indult a következő nem mindennapi érdekességű témával: A modern házasság lélektana.

Férfiszöveget különlegességek — Főti.

Gombaszögi Ella mesélte ezt a történetet:
Egy mama megpirongatja a gyerekeit.
— Ha rossz leszel, ki foglak cserélni egy másik gyerekkel.
— A kicsi vállat van, majd így felel:
— Ugyan mama, ki bolond adni egy rossz gyereket egy jót...!

A legfrissebb filmszenzáció:
Zilahy Lajos elkészült legújabb filmje forgatókönyvével. Címe: »Földönfutó város«. Eredetije regényalakban jelent meg. Főszereplők: Bajor Gizi és Jávor Pál.

Minden külön értesítés helyett:
Hajmássy Ilona Hollywoodban férjhezment

Az utóbbi időben több lapban felbukkant az a hír, hogy Hajmássy Ilona a közeljövőben hazajön Hollywoodból szülei meglátogatására. Mődünkben áll, hogy ezt a hírt legautentikusabban megcáfoljuk. Hajmássy Ilona ugyanis, mint közvetlen forrásból értesülünk, március hó végén Hollywoodban férjhezment Alan Curtiz mozsizínészhez, akivel már huzamosabb ideje jegyben járt s így eszé ágában sincs egyelőre hazajönni. Az esküvő Hollywoodban volt és azon csak a fiatal pár és a tanúk vettek részt, utána Mr. és Mrs. Curtiz cocktailpartyt adott, amelyen mintegy ötvenen voltak a hollywoodi filmkocionia tagjai közül. Minthogy bizonyára sokan lesznek Magyarországon olyanok, akik gratulálni akarnak majd Hajmássy Ilonának házasságához, — címét itt eláruljuk: Mrs. A Curtiz, 120. Medio Drive, West Los Angeles, California.
Szívből jövő, legőszintébb szerencsekívánatainkat küldjük úgy Mr., mint Mrs. Curtiznak a messzi tengeren túlra...

A képzelet tükre a szín. Amilyen eleven és színes maga a diadalmas élet, olyan legyen a szép úrinő arca. Teljes összhango és el nem múló színt, állandóvá rögzített szépséget jelent a női arcon a Marvel Puck-puder, hamvas, friss, vonzó illatú hímpora.

Lebontják Péchy Erzsébet Hunyady János-utcai híres viláját, mert zavarja a Halászbástyáról való kilátást. A Közmunkatanács intézkedett így. A Vár oldalába épített Péchy-villa nevezetes társadalmi események színhelye volt az első világháború utáni időkben, a gyönyörű hangú, tündérszép Péchy Erzsébet nagy bálakat, estélyeket rendezett ebben a villában, amelyeken a pesti művészet, társadalom, politika és haute finance kiváló ágai adtak egymásnak találkozt. A primadonna halála után a villát László Ernő pesti kozmetikus-orvos vásárolta meg, akit városszerte csak »Med. László« néven emlegettek, névjegyén és címtábláján ugyanis feltűntette a dr. szócska után a Med.-szót is, megkülönböztetésül — a dr. Jur.-tól... Med. László egy mágnásnak adta el a villát, amikor Amerikába utazott, ettől a mágnástól pedig a főváros kisajátította az épületet, még pedig nagyon alacsony áron, — azon az áron, amelyet az arisztokrata adóvallomásában a ház értékeként megjelölt. Ezért az árért kellett átadni a Fővárosnak is...

Minden évszakban, minden alkalomra, minden ruhájához nőikalarot Friedmann-nál vásároljon. VI., Király-u. 10. (Fiók nincsen.)

Dayka Margit győri vendégszereplése utazott.

Szem alatti ránceltávolítás. Vera kozmetika, Népszínház-u. 22. T.: 137-801.

Turay Ida Marosvásárhelyen vendégszerepelt.

Misik Pál hajfestő-mester, Eskü-út 6., helyes telefonszáma: 188-530.

A hét legkedvesebb háborús vicce:
A londoni utcán sétál G. B. Shaw, aki tudvalevően rendkívül sovány ember. Találkozik G. K. Chestertonnal, aki viszont tekintélyes pocakjáról nevezetes. Chesterton mosolyogva üdvözlö a kollégáját: »Ha magát látja az ember, elhiszi, hogy súlyos éhínség van Angliában.« Mire Shaw így válaszolt: »Viszont, ha magára nézek, azt kell hinnem, hogy maga miatt van.«

Szállóige 3 szava:
Tökéletes kiképzés
VIKTORIA
autószakiskola,
Andrássy-út 2
Telefon: 120-814

Goll Bea május 3-án önálló táncestélyt rendez a Zeneakadémián. Kalászszőke, tizenégy éves és állítólag Európa egyik legnagyobb táncetehetősége. Mi láttuk: elragadó kis teremtés

Tökés Anna puszival köszöni meg Peéry Piri, Németh Antalénak a jubileumi bokrétát a »Kaland« kétszázadik előadásán

Papp Antal, a Film-Színház-Irodalom fiatal munkatársa eljegyezte Faragó Ilona okleveles tanítónőt. Ime az ifjú pár. Mintha egy hollywoodi filmben borzólná hajukat a szél... (Rózsa felv.)

A »Balkezes angyal«, Tabódy Klári az olasz Alpokban pihen ki pesti film-fáradalmait. (Gyenge kis film volt.)

Minden nagyságban, minden árban a tüneményes illatú Kosztelitz Cyklamen kölnivíz

Kizárólag Kosztelitz parfümerciákban

Bilicsi, Vaszary Piri, Szilágyi Szabó Eszter, Páger Antal az »Egyszer megcsallak« című darab próbáján az Andrássy Színházban

(Bojár felv.)

A vitéz urak kurizálnak a szép bácskai menyecskéknek a bevonulás után

(M. F. I. felv.)

Serényi Éva és Árvay Elek a Színészegyesület színészképző iskolájának vasárnapi vizsgálódásán

(Escher felv.)

Próbál a két Peer Gynt: Jávör és Apáthy. Mindkettőt Németh Antal instruálja

Ilse Werner és Karl Raddatz a »Kívánsághangverseny« című új UFA-filmben

(UFA-kép)

Merle Oberon és George Brent a »Halálraítéltek« című filmben. A leány az élet, a férfi a törvény halálra ítélte. A leány beteg szíve első és utolsó fellobbanásával beleszeret a szökött fegyencbe, akivel egy hajón utazik. A film mégsem szomorú, hanem inkább szerelmi hősköltemény! Happy-endje a legfurcsább; legkönnyesebb, legfelemelőbb filmbefejezés.

(Warner-kép)

Fityfiritty: 50

Ezúttal nem az ünnepeltek, hanem az ünneplők nyilatkoznak

A Fővárosi Operettszínházban a *Fityfiritty* elérkezett a sikerszéria útján ötvenedik előadásához. A jubileum alkalmából — szakítva a hagyományokkal — nem az ünnepelteket, az előadás sztárjait interjúváltuk meg, hanem az ünneplőket, a közönség ötletszerűen kiválasztott néhány tagját: mit szól az előadáshoz, a szereplők játékaéhoz a közönség?

Íme a nyilatkozatok:

Baranyay József ny. középiskolai tanár (Zenekari ülés harmadik sor): Mondhatom, pompásan mulattam. A fajsúlyosabb irodalmat képviselő szindarabok között jól esik az ilyen könnyű vidámság is s ebben a műfajban a »Fityfiritty« igazán elsőrangú produkció. A színészek közül nekem a *Honthy-Solthy-pár* játéka tetszett legjobban, talán azért, mert ők képviselik az úgynevezett nagyoperetti játéktípust. *Honthy Hanna hangja* élményszerűen szép.

Dr. Kaszás György ügyvéd (bal kettes páholy): Nem is kívánok jobb, vidámabb szórakozást magamnak. Tökéletes az előadás. *Honthy, Latabár, Kiss Manyi* briliánsak!

Podhorszky Emma magántisztviselő (zsöllye hatodik sor): Kérem, én már másodszor nézem most a *Fityfirittyt*. A multkor a véglegényemmel voltam, most elhoztam az anyukámat. *Ha lehet, most még jobban tetszik az előadás, mint a multkor. Kiss Manyi: tündér!* Minden szava, minden mozdulata olyan édes, hogy napok múlva is tisztán áll előttem. Ó az én kedvenc sztárom.

Tóth Sándorné büffétulajdonos (erkély második sor): Hát uram, ez a *Latabár!* Aranyos ember! még most is csarog a könnyem, úgy nevettem. Na és *Honthy?* Meg *Kiss Manyi?* Meg az a kedves *Gombaszögi?* Egytől-egyig nagyszerűek. Jaj, hát ilyen jól régen mulattam, én mondom önnek!

Pataky Ferenc színész (zsöllye első sor): Ném véletlen, hogy a vidéki színészek, ha csak tehetik, felugranak Pestre egy ilyen előadást megnézni. Tanulni lehet ilyenkor, aminek a vidéki előadásokon mindenki nagy hasznát veszi. Ez az előadás egyébként a lehető legkitünőbb, a szereplők játéka, a rendezés, a díszletek, a zene úgy klappolnak, hogy igazán nem csoda ez a nagy siker.

Révész Imre detektívfelügyelő (támlásszék első sor): Örülök, hogy én vagyok ma az ügyeletes. Nagyszerűen mulatok. Mindenki tetszik, de legjobban *Latabár, Honthy Hanna és Kiss Manyi*.

Tóth Magda egyetemi hallgató (zsöllye negyedik sor): Nekem *Hajmássy Lajos és Szondy Biri* a kedvenceim. Kedvesek, fiatalok, tehetségesek. Gyönyörű a kiállítás és jók a zenezámok. *A görők is ügyesek.*

Ifj. Weber Pál kereskedelmi alkalmazott (erkély nyolcadik sor): *Latabár, Latabár, harmadszor is Latabár!* Itt vannak a jegyzeteim, felírom minden jó bemozdását. Hetekig ebből fogok élni, ugyanis azt mondják, hogy hasonlítok *Latabárra*. Ebben a szezonban tizennégyyszer láttam őt, a *Fityfirittyt* most már harmadszor nézem.

Barna Józsefné mérnök felesége (zenekari ülés második sor): Kitűnően mulattam, igazán nagyon szellemes ez a darab. Nagyon tetszettek *Honthy Hanna és Kiss Manyi. Gyönyörűek Honthy toalettjei. Nagyon finom jelenség. Kiss Manyi vicces. Latabár már szinte túlzásba viszi a mókázást, de az általános nevetésekből megállapítható, hogy ez módfelett tetszik a közönségnek.*

Winkhardt Jolán hímző (támlásszék első sor): Mindenki nagyszerű, *Honthy, Latabár, Szondy, Kiss Manyi, Solthy, Gombaszögi, Hajmássy, Pártos.* sőt még a »kicsik« is, *Dégny Piri és Miklós Livia.* Pompásan szórakoztam, mindenkinek ajánlani fogom, hogy nézze meg a *Fityfirittyt!*

Barna Józsefné

Sportolj napról napra!

Kolozsvári TURKA-BARKA

A fiatal kolozsvári hegedűművészek résztvettek a Zenekonzervatórium által rendezett debreceni Hubay-hegedűemlékversenyen. A mostani verseny bírálóbizottságának elnöke Hubay Jenőné, gróf Cebrían Róza volt s a tagjai között foglaltak helyet Waldbauer, Gabriel, valamint a budapesti Zeneifiskola tanárai közül igen sokan. A versenyen összesen 24 ifjú vett részt. A kolozsváriak közül a többi között Gerzon Béla, S. Konba Paula, a Zenekonzervatóriumn neves tanárnőjének tanítványa szerepelt szép sikerrel. Ő lett a Hubay-hegedűverseny egyik nyertese.

vissza nem tért városában rendezhesse meg. A közönség felállva tüntetett. A színház együttese ezután a »Pozsonyi lakodalom« című operettet mutatta be nagy sikerrel.

Budapest két népszerű színesze: Páger Antal és Jávor Pál májusban Kolozsváron és Nagyváradon vendégszerepel.

Görög József kolozsi iparművész kiállítását rendezett Kolozsvárott. A kiállítás érdekessége az óriási türelmi munkával és hosszas tanulmányok után felépített Kolozsvár, amely a várost az 1700-as években ábrázolja. A várfallal körülvett kicsinyített régi város egyes épületeit tökéletesen kidolgoztak s tisztán felismerhető az akkori város képe, valamint több híres épület, mint például a Farkas-utcai Színház, a Szent Mihály templom és Mátyás király szülőháza.

Házassági láz van Kolozsváron. Az elmúlt három hónapban nem kevesebb, mint 336 pár esküdt egymásnak örök hűséget.

TARKA-BARKA KÖNYVTÁR

FILM
SZÍNHÁZ
IRODALOM

17.
SZÁMÚ
SZELVÉNY

A bicikli előállott.

... Bizony, ezentúl az ünnepezt sztár-ról szóló riport nem azzal fog vég-ződni, hogy jelentik, miszerint a »mú-vészno autója előállott«, mert az autó szépen csöndesen kuksol a garázsban és egyáltalán »nem áll elő«... A jövő-ben legfeljebb arról lehet szó, hogy a szobalány az eresz alól — és nem a garázból — állítja elő a csillogó nik-kelfényű biciklit. A hölgy pedig »An-lauf«-ot vesz és nyeregbe pattan, ahe-lyett, hogy »hátradőlne a puha ülé-sen«...

Az autókortlátozási rendelet követ-keztében nagy arányokban kezdődött meg sztárjaink önatképzése az autóról a biciklire. Van szerencsénk e neve-zetes átképzési folyamatot néhány mulatságos felvételben ezennel meg-örökíteni:

Tavasza-tavaszbán: Zilahy Irénke kerék-páron andalog a virágzó budai fák alatt

Ladomerszky Margit a Vígszínház kiskapuja elé érkezik a próbára

Simor Erzszi biciklin érkezik reggel órákor a filmgyárba

Kiss Manyi megérkezik a színház elé...

Tasnády Fekete Mária indul a városba shoppingolni

Erdélyi Mici kihozza a biciklit a »garázs«-ból

Muráti Lili, amint éppen áttér az autóról a biciklire

Már vágat is, mint egy nagy...

Bulla: »Te jó Isten, hogy fogok én ezzel megbirkózni!«

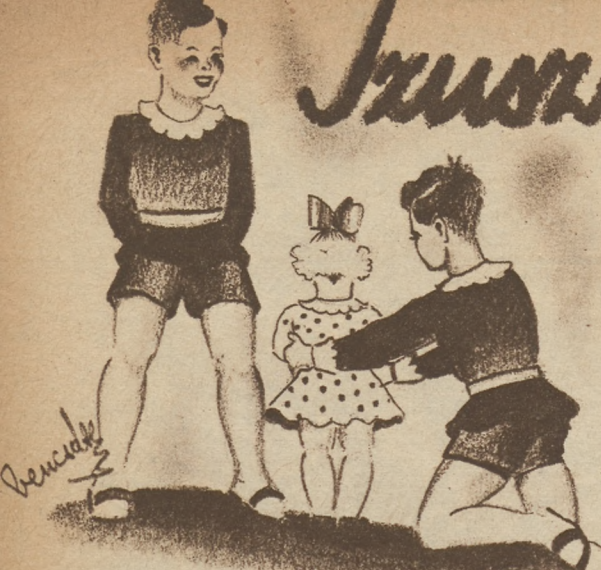

»Schogy...«

Lukács Margit a Nemzeti kiskapuja előtt indul haza a próba után
(Escher felv.)

Szuszu és Kuszu a nőkről

— Biztosan nyomorék! — tódította Kuszu.

— Kicsoda? — Virginie letette napozó szemüvegét és felült.

— Kertész Bözsi, mami — mondta Szuszu.

— De hát, mi történt vele, az Istenért! — Nem rendes — mondta Szuszu.

— Ki nem rendes? — kérdezte Virginie.

— Kertészek Bözsikéje, nem, rendes — felelte Szuszu. Más, mint mi...

Virginie egyszerre kitalálta. Alig tudta megállni, hogy fel ne nevessen hangosan.

— Ó, ti csacsi! Hát persze, hogy a Bözsike más. De azért ő nem nyomorék, mert ő kislány.

Az ikrek kerekre meresztették a szemüket.

— Leány — mondta Szuszu jelentőség-teljesen.

— Leány — ismételte Kuszu.

Aznap nem tudtak aludni. Összedugták a paplan alatt a fejüket.

— A leányok, azok mások — suttogetta Szuszu.

— Nem olyan rendesek, mint mi — mondta Kuszu.

— A hangjuk is rékonyabb.

— És szoknyában járnak.

— Te, Kuszu!

— Na, mondd!

— Mit gondolsz, a nének is lányok, mint Bözsi?

— Azok is szoknyában járnak.

— De anyuka jár néha nadrágban is.

— Lehet, hogy az olyan nagyok, mint anyuka, azok már nem lányok. Hanem fiúk?

— Én azt hiszem, — mondta Szuszu — hogy a nők, azok mind olyanok, mint a lányok.

— Lehet — mondta Kuszu, aki gyengébb lélek volt, hamarabb talált kielégítő feleletet — és szeretett aludni módfelett.

Réggelre belenyugodtak a változhatatlanba. Estére elfeledték az egészet. Csak két év múlva, most nyáron kezdték őket megint érdekelné a nők, mikor a bala-toni villájukba az unokanővérkéjük, Bori megérkezett. Ők hét évesek multak ekkor. Bori tizenégy. Izgó-mozgó, piros-arcú, szőke sportlady volt Bori.

— Itt fog nyaralni ő is — konferálta be érkezését Virginie mama.

— Egy leány? — kérdezte Szuszu.

— Igen. A ti kis unokatestvéretek, akit azért nem ismertetek eddig, mert Lausanneban tanult. Ott volt intézetben. De most hazajött.

— És fog velünk játszani?

— Talán. Ő már nagy leány.

— Mint te? — kérdezte Kuszu.

— No, az nem. Olyan félig nagy leány. Legyetek kedvesek és udvariasak vele.

— És tréfásan hozzátette: — Udvaroljatok neki!

Szuszu és Kuszu elfintorította az arcát.

Udvarolni? Még mit nem? Mami mindig ki tud találni ilyen gyerekkinzó dolgokat. Mert udvarolni, az olyasvalami lehet, mint mikor náluk ebédel az undok nagymama, Nama, ahogy ők hívják. Ki nem állhatják Namát. Öreg. Szúr az arca az orra alatt és mégis mindig csókolja őket, hiába töröli meg az arcát utána oly tüntetően mind a kettő. Namát tisztelni kell, mert ő az apuka mamája és azért mindig eljön az ikrekhez, amiért elvált apuka anyukától. Nama a Kelenhegyen lakik Budán, két villája van és mégis cugocscipóben jár és Ferdinánd, a Nama inasa úgy szólítja, hogy kegyelmes asszony. Namának krémszagú keze van, mindig fekete ruhában jár. Rettenően erős parfümje és rancesol. És Virginie mama úgy sűrőforog előtte, mikor a hónap első vasárnapján náluk ebédel, mint egy kisleány. És ez még semmi. De ilyenkor mami alig tesz rúzt az arcára és ettől egészen öreg lesz. Ha Nama náluk ebédel, az ikreknek jólnevelten kell viselkedniök. Ha leejt valamit, azt rögtön fel kell emelni. Minden kérdésre muszáj udvariasan felelni. Nem szabad a kertben üvöltölni, mert Namának fáj attól a feje. Udvarolni? Az is csak olyan lehet, mint mikor az ember olyanokat csinál Nama kedvéért, amit különben szívből utál.

Sokáig tanakodtak, de nem tudtak meg-egyezni. Szerintök kétféle nő volt a világon. Az egyik csoportba tartozott Nama, Frajli, Lujza a szakácsnő, Bajusz néni, a szegény asszony, aki gyakran jött hozzájuk, a Kertésznő. Ezek voltak a csunyak. A másik csoport egyideig egyetlen ragyogó, tündöklő személyből állott: Virginie mamiból. De később megismertek még szép néniket, mami barátait és akkor Szuszu azt a megállapítást tette, hogy vannak piros szájú nének és vannak meztelen szájak.

— A Bori, milyen nő! — kérdezte Kuszu Virginietől.

— Olyan, akinek van rúzs vagy olyan, akinek nincs?

— Ugyan! — nevetett Virginie. — Hát már hogy festené magát egy kisleány!

— Szóval, gyerek! — gondolták az ikrek és annál jobban meglepődtek, amikor Bori megérkezett. Majdnem olyan magas volt, mint mami és úgy fogta a csészét, hogy külön, magasan állt a kisujja. Az övé' szorosra húzta a derekán.

Járás közben jobbra-balra hintálta a vállait, mintha dícselkedné vele, hogy neki már nem áll egészen laposan a blúza. Az összes nénikkel tegeződött, de maminak azt mondta, Géza bácsi füle hallatára:

— Édes néni, keicsóóók!

Mikor elment Géza bácsi, Virginie mama emiatt összeszidta és azt is mondta:

— Kissé feltűnően viselkedsz fiam!

Az ikrek szívük mélyéből utálták Borit. Am történt, hogy egy augusztusi napon Géza bácsi Borival csónakázott és a nádasban fennakadt a csónak és Szuszu éppen halászott a parton, de azért látta Kuszu is, pedig ő éppen a döglött kis halakat dobálta ki a teknőből, Bori egy nád-szálat vett a kezébe és megérintette a Géza bácsi arcát és nevetett. Géza bácsi olyan hangon kacagott, mint mikor télen, otthon, Pesten, az öreg fekete kandur do-rombol.

— Bori csókolta meg — mondta később Szuszu Kuszuinak.

— Nem igaz. Géza bácsi — ellenkezett Szuszu.

— Kikérem magamnak. Géza bácsi csak hagyta. A férfiak, azok csak hagyják.

— Nem is igaz, mert a férfiak kezdik, tudod? Ha nem hiszed, kérdezzük meg mamit.

Virginie gyanútlanul sütkérezett a napon, mikor a két gyerek elébeállt.

— Nekünk volna egy kérésünk, édes, kicsi mami!

— Ugy-e, megteszed, drága, szép mami? Virginie mosolygott. Arra gondolt, hogy talán új csónakot kérnek vagy friss ten-niszlabdákat.

— Na, ki vele, pockaim!

Egyszerre mondták:

— Szídd meg Borit.

— Borit? Hát mi bajotok vele?

— Semmi, csak...

— Csak...

— Mióta Bori itt van, Géza bácsi sohase játszik velünk.

— Halászni sem jön.

— Csónakázni se.

— Csak Borival játszik — mondta Szuszu.

— Csokolódsdit — kottyant közbe Kuszu. Virginie talpraugrott. Az arca lángolt, majd elsápadt.

— Micsodáát?

— Én nem árulkodásból mondtam — Szuszu megszeppent.

— Hallatlan, — mondta Virginie — halatlan! Bori! Az a gyerek!

— Ugy-e, te se hiszed? — szólta Szuszu.

— Én sem hittem volna, de láttam. Ő kezdte Géza bácsival. Igazán hagyhatná Géza bácsit velünk játszani. Mondd meg neki...

— És — sietett Kuszu is a vallomással — azt is mondd meg Borinak — és egy kicsit elpirult — hogy én jó unokatestvér vagyok és nem akarok veszekedést. Szuszu játsszék Géza bácsival és én nem bánom, ha Borinak muszáj, hát megcsókolhat éppen engemet is. De csak az arcomon, mert különben letörölöm.

Öt évesek voltak az ikrek, mikor fedezték a kertészek kislányát. A kertész hadgyakorlaton volt. Távollétében az asszony szorgoskodott a hosszú locsoló kigyóval. Mig frissen zuhanyozta a park bokrait és virágágysait, másfél éves lánykája a pázsiton játszadozott. Szuszu és Kuszu közrefogták a kicsit.

— Nézd, milyen pici az orra!

— Nahát, milyen nagy a szeme

— És megy! Mint egy igazi.

— Ez előből van, — jelentette ki Szuszu s mindjárt hozzátette: Nyomjuk meg a hasát, hogy lássuk, beszélni tud-e?

S mintha a játékmackóját gyomrozná, két öklöskéjével a kicsire telepedett. Az éktelen sivitásra a kertésznő messze hajította a locsoló gumit és méltatlankodva szaladt magzatja védelmére.

— Nem szép a fiatal uraktól, — sópánkodott — így elbánni egy kicsivel. Megmondom a Frajli kisasszonynak. Nohát!

— Ne tessék! — kezdte Kuszu.

— Biztosan jön a foga — találta fel magát Szuszu.

— A foga? A foga! Ó, kijött az már annak mindahány! Ugye, szentem? Ugye, rubint virágom?

Kertész néni ölébe kapta az ordító leánykát. Ringatta, babusgatta. Hasztalan.

— Ne sírj, aranyom! Kicsi csibém. Hát ki bántotta Bözsikét, ki? Dádázunk meg ezt a csif Szuszukát, Kuszukát.

Az ikrek elvigyorodtak.

— Ne tessék fáradni. Majd mi megverjük egymást! — mondta Szuszu gavallérosan. — Kuszu! Kezdd!

Kiálltak lovagiasan. Kuszu kezdte. Adott egy pofont Szuszunak. Szuszu összedürszölte kicsi markait. Visszahúzott egyet.

— Meg tessék lenni elégedve? — kérdezte Szuszu.

Kertész néni csóválta a fejét. A kicsi mégjobban ordított. Az elégtételt nem esillapította le.

— Á! — mondta Kuszu felvillanó szemmel — tudom már! — és megsugta Szuszunak.

— Hát persze! — mondta Szuszu. — Biztosan azért sír. Frajli mondta, hogy mi is mindig bögtünk olyankor. — A kertész nénihez fordult:

— Tessék csak kibontani nyugodtan.

— Hozzak hintóport? — kérdezte Kuszu.

— Ó, hiszen csakugyan az lehet a baj! — mondta kertész néni nevetve és szaladt a cseppszeggyel egy jázminbokor alá.

Szuszu és Kuszu illő távolból nézték a műveletet. Igazuk volt. A bögésnek egyszerre vége lett. Az apróság dundi, rózsaszín lábaeszkái vidáman kalimpáltak a pázsiton.

Szuszu megszorította Kuszu kezét.

Nyomban sarkon fordultak és lábujjhegyen, aggódalmas pofácskával mentek a villa felé.

Virginie piros ernyős heverőszékében sütkérezett a villa terraszán.

— Mi van veletek? — kérdezte a két sejtelmes arcú gyereket.

— Ne is kérdezd! — mondta Szuszu.

— Ugy sajnálom! — így Kuszu.

Szuszu akkorát sóhajtott, mint egy felnőtt:

— Ajaj! Szegény gyerek.

„Ha azt mondják nekem, hogy karácsonyra jöjtek ki tizenöt kötettel, kijövök tizenöt kötettel!”

Ki az a Koós H. G., aki plakátokon remekirónak hirdeli magát és akil a kiadók ostromolnak kéziratokért?

Olyposi magasságában, a víguteai bérpalota negyedik emeletén keressük fel Koós-Hutás Gergelyt, röviden Koós H. G.-t, amint éppen ebédel. Tízért kenyeret, húszért tepertőt. Rögös és éhezéstei út vezet az Olyposra... Mutatja, hogy zsíros a keze, nem foghat kezét s barátságosan invitál:

— *Téli hejfohahi...*

Ez a tepertős kenyeret evők nyelvén körülbelül azt jelenti, hogy: *Tessék helyet foglalni*. Kihasznlám a kedvező alkalmat, hogy most mással van elfoglalva és mellé nek szegezem a kérdést:

— Kedves Mester, nem gondolja, hogy a plakátokon *kissé erős kifejezés az, hogy az ön regényei az »Irodalom remekei«*?

Nyel egy nagyot, de ez csupán a tepertőnek tulajdonítható, aztán már lényegesen érthetőbb artikulációval azt mondja:

— *Kérem, ezt illetékesek állapították meg. Például a nyomdaigazgatóm. Ő pedig ért hozzá...*

Ez csakugyan megfellebbezhetetlen s ezért sokkal óvatosabban folytatom:

— De mégis... izé... valahogy nem hallottam még eddig a nevét, kedves Mester, pedig hogy is mondjam, szakmán belül illetet volna.

— *Az az önök hibája, nem az enyém. S ha nem hallottak rólam, majd fognak hallani! Engem u. i. nem lehet »tülkorrhátni«.* Négy regényem, (mind két-kötetes!) több könyvdramám van nyomtatásban és ezenkívül még vagy tizenhat kész művem vár nyomdára. *Ha azt mondják nekem, hogy karácsonyra jöjtek ki tizenöt kötettel, — kijövök tizenöt kötettel. Ebben versenyen kívül állok.*

Körülmutat a szobában, melynek egyéni izlésben megalkotott bútorzatát szinte kizárólag a falak mellett felhalmozott nyomott és kéziratban lévő remekművek alkotják. *»A nyomdaigazgató csak tudja...«*

— És mondja, hogy jutott el ideig? Mert ezek a könyvek csakugyan gyönyörű kötet-sűek, ez teméntelen pénzbe került.

H. G. mester pajkosan kacérkodik egy szőrös-bőrös tepertővel.

— Szinte magam se értem... — és hitetlenül felvonja a vállát — minden magától jött. Pár éve beadtam a Vigszínházhoz Corvin János című drámámat. Harsányi direktor úr azt válaszolta, hogy ilyen komor témákkal a mai nehéz időkben nem mer kísérletezni. Vidámabbat, derűsebbet kért. De tehetségemet ő is elismerte. Annál nagyobb volt hát a meglepetésem, mikor néhány hónap múlva, ahogy vakációmról hazajövök, azt olvasom az egyik újságban, hogy *Harsányi Zsolt hatalmas regényt ír Mátyás fiáról, Corvin Jánosról. És ráadásul »Szegény János«* címen. Ezt a kifeje-

zést én használok több helyen a drámámban. *Nosza, mondom, most légy ügyes, az én drámámnak hamarabb kell megjelennie, mint a Harsányi-regénynek, máskülönb menthetetlenül plagizátornak neveznek.* Nyakamba vettem a várost és a végén sok beszéd, könyörgés, vita után sikerült megállapodnom a Bethlen-nyomdával, kedvező feltételekben. *És könyvem pár héttel hamarabb jött ki, mint Harsányié...*

És közönyös mozdulatokkal elesomagolja a tepertőt. Mintha a Petőfi Társaság díszoklevelét csavarná a papírba.

— A többi már magától jött. Egyre többen ismerkedtek meg műveimmel, egyre több helyről kapok ajánlatot, nyomdák, kiadóvállalatok részéről, de én nem tágitok az első kiadómtól, amelynek annyit köszönhetek. Most már autóm is van, nem kell gyalog járnom a könyvkereskedéseket.

— *Érdekes... az írói önellátást ennyire az abszurdumig fokozta?*

— Igen. *Én Koós-fajta vagyok, kérem. Könyveim alkotásait a könyvsátor deszkáinak fűrészelésétől egészen az expediálásig magam végzem. Gyalog, egy szál táskával a kezemben jártam le a pesti könyvkereskedéseket. Eleinte nevettek és alig akartak szóbaállani velem. Bezzeg, most már ők keresnek fel. Aztán feljebb jöttem és vettem egy triciklit. Ezzel már könnyebb és gyorsabb volt a kiadóhivatali munka. S most, az autóval már amerikai tempót diktálok.*

— Említette, hogy ön Koós-fajta. Rokona talán az erdélyi Koósnak?

— 1661 óta nem.

— ?

— Akkor költöztek ki őseim Erdélyből. De érdekes módon az erdélyi íz és vér megmaradt a munkámban. Nemrég egy kritikussom Nyíróhoz hasonlított. *Szerénytelenség nélkül, a hasonlat találó.*

— Még egy utolsót. *Mi a célja az irodalommal? Miért ír? Mit akar elérni?*

— Irok, mert szeretek dolgozni. Minél többet. Célom?... Célom az, hogy a nép kezébe jó és értékes olvasnivalót adjak a ponyva helyett. Nem *népieset*, hanem *népi*. *Érzi a különbséget? Mostanában nagyon elcsépezték a népies dolgokat tehetőségtelen kalmárok.* (Neveket nem említ, pedig szerfölött érdekelné.) Végső célom: hogy filléres áron adhassam a nép kezébe az *irodalom remekeit*. Mint plagátaimon is írom.

Elővesz a fal mellől egy sorozat remeket és dedikálja. Középkori türelemmel kalig-ráfalt, metszett betűkkel. *»Baráti szeretettel...«* Majd Koós H. G. újra előveszi a tepertőt, de a további fejleményeket már nem várjuk meg. Papp Antal

Mrs. Magde Jackson
Stamford, Conn., U. S. A.
Csunya! Nem, csak ápolatlansága
folytán fonnyadt és ráncos

Mrs. Gladys Harwich,
Newyork, 115 Fifth Avenue.
Szép? Igen mert rendszeresen ápolja
arcbőrtét

*

Méltóztatl-e tudni, hogy a rendszeres arcápolásnál nemcsak a látható felhámot, hanem főként az alatta lévő zsírréteget kell ápolni, mert kizárólag ennek a rugalmasságától függ az Ön üde, fiatalos »teint«-jének megtartása. Ennek elérésére a modern arcápolószerek közül is toronymagasan emelkedik ki, csakis az őserdők vegetációiban előforduló, »teint-tonizáló« anyagokat tartalmazó LENTHÉRIC »SKINFOOD« krém. Rendszeres arcápolással a »teint« rövid használat után annyira előnyösen változik meg, hogy üde arcbőrt mindenki elragadtatással fogja csodálni.

Kérem, jegyezze meg jól, hogy a ragyogó, üde, fiatalos »teint« megszerezni és ezt a ragyogó, üde, fiatalos »teint« megtartani kizárólag a rendszeres arcápolással lehet elérni, tehát kezdje el azonnal a LENTHÉRIC-krémmel való arcápolást.

Lenthéric »JOUR CRÈME« púder alá való krém.

Lenthéric »CLEANSING CREAM« tisztító krém.

Lenthéric »SKINFOOD CREAM« tonizáló és bőrtápláló krém.

Szaküzletben kapható.
Készült magyarországi vezérképvisletünknl.

Lenthéric
PARFUMEUR, PARIS 245 Rue St. Honoré

SZEGEDI EXPRESSZ-KERESZTMETSZET

Szeged, április.

A vizek városa a tavaszt várja. A társadalmi élet néhány hét óta a Tiszapartira terelődött, hölgyek és urak nézik a vizet.

*

De azért már vannak hősök, bajnokok és elszánt Tisza-szerelmek, akiknek mindegy: van-e ár, süt-e a nap, — április van, tehát meg kell mártózkodni a konvencionális »szőke habokban«. Az első fürdőző a Tiszán (évtizedek óta): dr. Malhy Ferenc ny. leánygimnáziumi tanár és felesége. A legelszántabb úszók és a legkeményebb evezősök. Hiába van csipős április, hiába zúdul a havasi ár, levetik kabátjukat és megnézik, megkóstolják a folyót. És fürödnek áprilisban. (A víz hőfoka: 9° C.)

*

A színház lassan költözködik. Alighogy megnyitotta kapuit, alig fél éve, már a nyári költözésre készül. Utolsó előadás május 4-én, utána séjour a szolnoki lombok alatt. A korai szezonbírás miatt a lapok ugyan »gőzt eresztenek« Kardoss Géza direktor úrra, de a terven már nem lehet változtatni. Holott Szeged egészséves, legalább tízhónapos színházat szeretne, ha már évi 40 ezer pengővel, ingyen épülettel, felszereléssel támogatja és kiharcolta százéves, önálló, független és állandó színházat. Kárpótlásul a korai csukásért (de azért a nemes város változatlanul kitart a saját külön és állandó sz. kir. városi színházánál), a direktor új ekhós szekérre ülteti társulatát és színházi kirándulásokat szervez a tanyai nép közé, a messzi alföldi tengerben élő tanyavilágba. Először *Alsótanyán* jártak a színészek és a Hatókrú Jánosok, Habörförgeteg Andrásook lelkes közönségének a *Farsangi esküvő*-t játszották el a tanyaközpont vendéglőjében, — az egész társaságot, színészeket, felszerelést, díszletet és kelléket városi autóbuszok vitték ki a tanyavilágba. Az első kirándulás olyan jól sikerült, hogy mikalatt a diákszínházak a

színházban *Hamlet* titkait fejtegették, addig a nemes társulat másodsorra *Felsőtanyára* vitte ki a színházat, a programon a »Rang és mód« szerepelt.

*

Pár nap előtt a kolozsvári színház jelent meg szigorú inkognitóban a szegedi nézőtérén a színésznézőben. *Táray Ferenc* színészeket keres a kolozsvári Nemzeti Színház számára. Hír szerint a művésznépség egyik sudár-szőke szépségével, a fiatal *Fogarassy Mária*val meg is állapodott és a fiatal szegedi amorózok istennője búcsút mond szegedi lángjainak, újabb szerepek Kolozsvárra várják. De tárgyalásokat kezdett *Táray* direktor *Tihanyi* Vilmostal, a kiváló rendezővel és *Zách* Jánossal, a komoly tehetségű karakterszínésszel is, aki közben megbeszéléseket folytat a Vígszínházzal is, ahová szívevágya vonzza. Búcsút mond jövőre Szegednek a zengőhangú bonviván, *Madarász* László is, száz estére a Fővárosi Operettszínháznak esküdt hűséget. Ahogy a megbeszélések állnak, lehetséges, hogy a szegedi színház kedves és mulatságos komikája: *Vass* Irma is megjelenik a pesti fényekben, talán a Vígszínház lámpái előtt. Egyesek szerint a legszebb hangú vidéki primadonnát, *Antal* Ilát is elhódítja szegedi hódításaitól Budapest varázsa. Jövőre hát új művész urakkal és hölgyekkel nyit kaput a független és önálló sz. kir. városi színház.

*

Egyszerre divatos lett a *dizőzvilág*. Pár hónap előtt még hírből is alig ismerte a szegedi éjszaka az *»úri nótá«* kávéházi művészetét, ma már alig van külön terem, ahol ne dalolna napestig, záróráig egy-egy viharszőke dizőz. *Dizőzdömping* hódít most Szegeden. A legnagyobb feltűnést egy szőke művész nő kellette, talán nem is annyira kedves dalai- val, mint varázslatos *nevével*. Úgy hívják: *Nóra Ibsen*. Eddig a Nemzeti Színházból ismertük *Nórát*, Ibsen mester *Nóra*-ját. Most tangókat énekel a bárban. *Nóra Ibsen* — a dizőzdivat csúcseredménye.

*

A régi hangos szegedi éjszakáknak csak az emléket találta itt legutóbb a bácskai nábob: *Dungyarszky* Gedeon, kitűnő írónak és nemes paripák lelkes barátja. Átjött a határon, megállt autójával, végigsétált a városon, bekukkantott a lapokba, kereste

a régi ismerősöket, megkérdezte: ki a primadonna, mit játszanak estére a színházban, adott néhány remek versenytippet, aztán két titkárával elindult a hathengeres felé és nekilendült Pest felé. Alig talált valamit itt a régi Szegedből.

*

Tömörkény, Móra, Juhász Gyula városában a fiatalok vették át a stafétabotot az irodalmi életben. A régi nagy mesélők közül az aranyos kedélyű *Bob*, Sz. Szigethy Vilmos tartja még a régi hangot, az egyetem felől új tehetségek jelentkeznek. Az öreg Dugonics Társaság — a literátus főkapitány, dr. Szalay József és Móra Ferenc nemes irodalmi társasága — rendületlenül őrzi a hagyományokat, vasárnap délutáni felolvasó üléseire teljesen megtelek a városháza díszterme a régi közönséggel és dr. *Banner* János professzor, az új elnök igyekszik is változtatni, nemes programmal szolgálni. A fiatalok pedig *Sík Sándor* professzor, pap-költő szemináriuma körül gyülekeznek.

Móra Ferenc munkáját és elmulthatatlan emlékét változatlanul őrzi a Móra-park, könyvei kelendőbbek és olvasottabbak, mint valaha, szobra pedig a Kultúrpalota egykori rezidenciája előtt ma is — leleplezetlenül és megkeresztetlenül díszleg a »Búzamezők éneke« öreg Mátyás magyarájával együtt... A temetőben pedig Juhász Gyula álmai fölött pedig még ma is csak egyszerű *fakereszt* fordul Szeged felé: te nagy és könnyen felejtő város, mikor fogsz rá gondolni nagy költő méltó márványemlékére?... Néhány halvány *nefeleges* virágzik ki az árva hantokon. »*Költő volt, senki, nem tudott mást, csak énekelni...*«

Vadember pedig, Móra Ferenc aranyos meséinek felejtethetetlen vadembere, a kis unoka, *Vészits* Ferkó pedig lassan az érettségi felé lépdel. Kinőtt az *apapa* öléből, a gyerekszobából, Móra Ferenc szobra alatt készíti a matematikai dolgozatot — és kis hűga, a második Móra-unoka: *Mötyö* is az-óta lassan kisasszony lesz...

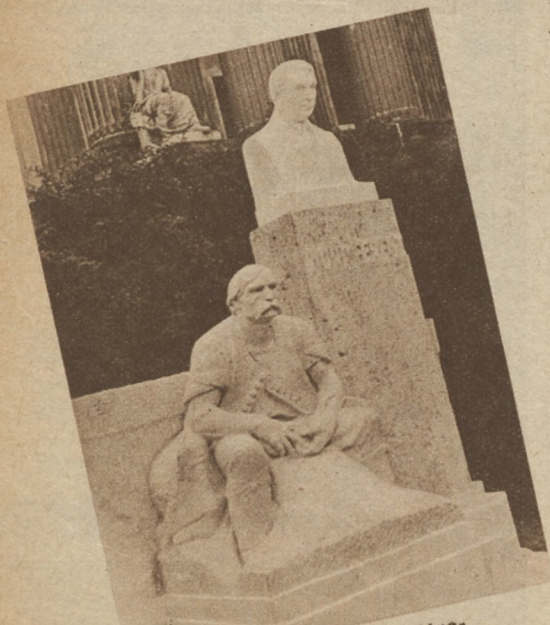
*

Végezetül pedig legyen szabad leleplezünk egy rögtönzött professzori költeményt. A »verset« *Sík Sándor* professzor írta, amikor az egyetemi színjátszó diákok a pompás *Hamlet*-előadás után meghívták lelkes patrónusukat a premier-bankettre és a vacsora után forró szeretettel ünnepelték Szent-Györgyi Alberttel együtt. A diákok lelkes toasztjára a professzor *rimmel* felelt a *Szegedi Egyetemi Ifjúság* ünnepén. Íme a professzori rimes köszöntő:

1. Szei — ei!
2. Egyetem, ütünk egyet kegyeden.
3. SzeiSzt — van benne Geist.
4. Shakespeare — ellenségnek vész hír.
5. Hamlet —
6. Szei — hej!

Igy élünk mostanában Szegeden. És a diákok *Hamlet*-je mégis csak lelkes, nagyszerű eseménye volt ennek a kissé álmos, kissé csöndes szegedi életnek.

Vér György

A leleplezetlen Móra-szobor a múzeum előtt

»Vadember« és »Mötyö« Móra Ferenc könyveit lapozgatják

A korzó népe a vizet kémleli az Eiffel-hídről (Liebermann felv.)

Néha ilyen az élet

NOVELLA * ÍRTA: KIRÁLYHEGYI PÁL

Ez a történet, bár kissé valószínűtlenül hangzik — igaz, csak kissé fantasztikus, mint maga az élet. Én magam is csak hallottam valakitől, akit itt nem nevezhetek meg, de az illető személye biztosíték arra, hogy amit mond, az vagy igaz, vagy nem.

De átadom a szót az illető úrnak, aki hosszú ideig ügyvéd volt Nevadában, Észak-Amerika egyik hegyes, vad államában.

*

— Jim Mc Coynak a szüleit is ismertem, akik jámbor farmerek voltak, de a kis Jim nagyon pajkos kisfiú volt, nem lehetett vele bírni. Hiába oktatták szülei jóra, szépre, erre, arra, a kis Jimnek csak a csintalanságokon járt az esze, rabolt, lopott, sőt még a hazugságtól sem riadt vissza.

— Nem is csodálkoztam valami túlságosan, amikor meghallottam, hogy a kis Jim a tizenkilencedik születésnapja után erős felindulásában — ez igazán érthető — megölt valakit.

— Mint a család régi barátját, engem kértek fel, hogy védjem a gyilkosságba keveredett Jimmyt. Az eset úgy történt, hogy ez a pajkos fiatalember valakitől azt az értesítést kapta, hogy a nevadai Lincolnville General Storejában húszezer dollárt őriznek a kasszában. Ez a General Store vegyeskereskedés volt, ahol mindenfélét lehetett kapni, ruhától kezdve ostornyelig, a bank megszese volt, így hát Jim elhitte, hogy ilyen sok pénz van az üzletben.

— Jim, fiatal korra ellenére, szenvedélyesen gyűjtötte a készpénzt, mint más a bélyegeket vagy a műkincseket.

— A könnyelmű fiatalember nem akart gyilkolni, mint a tényállásból kiderült, csak óvatosságból vitt töltött revolvért magával. Az események Jimet igazolták, mert az elhagyott, bezárt üzletbe alig tört be és alig kezdte fessegetni a kasszát, amikor megjelent az üzlet tulajdonosa, hirtelen és váratlanul, nem lehet tudni, vajjon miért.

— A tulajdonos rendetlen ember volt, nem voltak beidegzett szokásai és ez a rendetlenség megbosszulta magát. Szóváltás támadt, mai napig is kiderítetlen okokból közte és Jim között, aki annyira felháborodott ezen a váratlan fordulatlan, hogy erős felindulásában agyonlőtte a rendetlen tulajdonost. Az is kiderült, hogy mindössze öt dollár volt az üzletben, tehát Jimmy értesülései megbízhatatlanok voltak.

— Pénz nem lévén, rablásról szó sem lehetett, a szegény fiút mégis elfogták és gyilkosság miatt vád alá is helyezték.

— Mint mondtam, én voltam a védője és hiába vettem elő minden ékesszólásomat, hiába hívtam fel az esküdtek figyelmét arra a körülményre, hogy védelem majdnem semmiért kockáztatta nemcsak az életét, hanem a becsületét is, az esküdtek könyörtelenek voltak és bűnösnek találták védelememet, a kis Jimmyt, a gyilkosság bűntében.

— A bíróság ezekután halálra ítélte a megtevért fiút.

— Igen ám, de Nevadában csak félhalálbüntetés van, ami a gyakorlatban annyit jelent, hogy a halálraítéltnak nem szabad fellebbeznie, hanem sorshúzás útján döntenek élete felett.

— Ez a sorshúzás úgy történik, hogy az elítéltet elővezetik, a bíró, az ügyész és a többi hivatalos személyek jelenlétében kinyitnak egy fekete dobozt, amelyben két cédula van. Az egyikre »Élet«, a másikra »Halál« van írva.

— Az elítélt húzhat egy ilyen cédulát és ha az »Élet«-et húzza, akkor büntetését átváltoztatják életfogytiglani fegyházra, ha pedig a »Halál«-t húzza, akkor mindjárt kivégzik.

— Jimmy szerencsés fickó volt és az »Élet«-et húzta és nyomban meg is kezdte vidáman életfogytiglani büntetésének kitöltését.

— Tíz év múlva a kormányzó valami örvendetes esemény miatt, amihez Jimmynek nem volt semmi köze, közkegyelmet hirdetett és így Jimmy szabadlábra került. Ekkoriban alig volt harminc esztendő, erős, egészséges fiatalember volt és előtte állt az élet, ahogy a laikusok elképzelik.

— Jimmy boldog volt és szabad, mint a kismadár, de a tízévi fegyház nem tudta megtörni pajkosságát. Az volt a rögeszméje, hogy az első gyilkosságánál különös pechje volt, de másodszer ez nem ismétlődhetik. Még arra is vigyázott, hogy ezúttal nem vegyeskereskedésbe, hanem ékszerüzletbe tört be, de itt meg az éjjeliőr lőtte agyon, úgyhogy megint csak gyilkosság gyanújába keveredett szegény.

— Megint csak én lettem az ügyvédje és védelem is, amennyire lehetett, de hiába magyaráztam az esküdteknek, hogy ügyszólván semmi haszna sem volt a gyilkosságból, mert másnap elfogták a zsakmánnal együtt.

Beszélhet az ember ezeknek a vad hegyilakó esküdteknek, nem is figyeltek, meg a régi gyilkosságát is felrötták neki, amiért becsületesen leüldögélte a büntetést és megint csak halálra ítélték és éreztem előre, hogy itt már a sorozás sem segít, Jimmyt be fogják vinni a gázzsobába, ahonnan már csak holtan távozhat, ha ugyan ezt távozásnak lehet nevezni.

— De Jimmy szerencsés fickó volt és megint »Élet«-et húzott. Vidáman kezdte megint kitölteni büntetését, még nevetett is hozzá, mert ilyen fiú volt ez a Jimmy, minden apróságnak tudott örülni, ami mást elszomorított volna.

— Tíz év múlva megint történt valami örvendetes az államban és a kormányzó megint közkegyelmet adott. Jimmy most már negyven éves volt, benőtt a fejelégya.

— De az a pajkos vére csak kergette, úgyhogy hamarosan megint gyilkosságba keveredett és én megtudtam, hogy a bíróság most végezni akar egyszersmindenkorra ezzel a Jimmy-dologgal. Elhatározták, hogy a fekete dobozban lévő mindkét cédulára »Halál«-t fognak írni, aztán döntőn a sors, húzza Jimmy azt, amelyiket akarja.

— Szomorú voltam mint védő, de nem lehetett tenni semmit, azt hittem, legokosabb, ha előkészítem Jimmyt a legrosszabbra és megmondtam neki, mi vár rá.

— Én is résztvettem az aktuson, bár nem sok jót vártam. De Jimmy biztatott: — Sohse féltsen engem, ügyvéd úr! Van nekem elég eszem.

— Hát felvonultak a bírák, meg az ügyész úr és felmutatták Jimmy előtt, a törvény értelmében a híres fekete dobozt.

— Jimmy belenyúlt, kihúzott egy kis cédulát és egy hirtelen és vártlan mozdulattal lenyelte.

— Az elszőrnyedés moraja zúgott végig a kis társaságon. Jimmy volt az első, aki a helyzet magaslatára emelkedett:

— Bocsánatot kérek, de hát lenyeltem a cédulát. Ám semmi baj, hiszen ott van a másik cédula a dobozban, csak meg kell nézni, azon mi van és annak az ellenkezője lehetett azon, amit lenyeltem.

— A bíró bölintott, megnézték a másik papírt, amin »Halál« volt, mint én ezt előre láttam.

— Jimmy megint életet kapott, mosolygott.

— Hát ilyen szeles volt a Jimmy, még most is ül, ha meg nem halt, mert hiába viseli jól magát az ember a fegyházban, arra mégsem lehet bazirosni, hogy minden tíz évben történik valami kellemes az államban vagy a kormányzó családjában.

Férjek

nem beszélnek róla...

ON MÉGSEM kockáztathatja meg, hogy rosszul festett hajjal járjon.

A CARNEOL hajfesték tökéletesen természetes hajszínt ad és így nem kelti a festett haj benyomását.

Ha CARNEOL-lal festi a haját, figyelje meg a festék hatását a haj minőségére. Tapasztalni fogja már egy festés után is, hogy a haj nem törik, selymesen lágysz, megtartja rugalmasságát és még a leromlott haj is visszanyeri életképességét.

Erről úgy győződik meg a legkönyebben, hogyha a festés előtt egy kis tincset kivág a hajából és elteszi összehasonlításra a festések utánra.

 Carneol
a modern nő hajfestéke

Magyarországon gyártja és forgalomba hozza
KANITZ IVÁN ÉS TÁRSA
BUDAPEST, VII., NAGYATÁDI SZABÓ-U. 43

Karikatura interjú

A 3 VASZARYVAL

(SZIGETHY ISTVÁN RAJZAI)
Copyright by Film-Színház Irodalom

MI A VÉLEMÉNYE PIRINEK:

Janiról Gabiról önmagáról?

MI A VÉLEMÉNYE GABINAK:

Piriről Janiról önmagáról?

MI A VÉLEMÉNYE JANINAK:

Piriről Gabiról önmagáról?

A kormányzó úr és hitvese távoznak a versenytérről

PARIPA TARKA-BARKA

Beszámoló a pesti megnyitónapokról

A Káposztásmegyeri díj és a Háromévesek nagy handicapje a soron következő két főverseny. Szombaton ünnepélyes külsőségek között vette kezdetét a »legális« galopp-évad. A megnyitónapon élén a Kormányzó úrral, társadalmi életünk színe-java megjelent.

*

— Ez az év is jól kezdődik — mondogatták a sportsmanok a Pestmegyei handicap után. Az esztendő első komolyabb előrefogadásos versenyében totalizátor 10:272. A nagy mezőnyben sok ló nem futott zavartalan versenyt s így a helyezések kialakulásánál a szerencse is nagy szerepet játszott. Excuse különben is sok van, Farandole, Bajnok és Parittyva a startnál karamboláztak. Aldershotnak mély volt a pálya stb.... De erre sajnos a totónál nem fizetnek.

*

Meglepetésekben különben egyik napon sem volt hiány. Bimból H. A tempo, Vaklármá és Csillógó, ha nem is licitáltak rá Nótárius kvótájára, mindannyian három számjegyű osztalékot fizettek. A szapora outsider-járás közben azonban akadt egy olyan »meglepetés« is, amely olyan lelkes ovációt keltett, mint egyetlen favorit győzelem sem a két napon. Ez pedig Daru győzelme volt, amely a Lovaregylet népszerű elnökének, Erdődy Rudolf grófnak nobiles színeit vitte sikerre.

*

A Káposztásmegyeri díj a szombati főverseny, amelyben néhány jó klasszisú hároméves találkozik Parittyával és esetleg Aldershottal. A háromévesek közül a látottak szerint True Wonder jó esély, de nagyon jó futást lehet várni Parittyától is.

*

A Háromévesek nagy handicapjében vasárnap ugyancsak olyan óriás mezőny várható starthoz, mint volt a Pestmegyeiben. A Jeszenszky-istálló hároméveseinek (Bajvívó, Lady Simon) jó szereplése után Várnagy és Pitykó esélye került előtérbe. Jó versenyt futott a lefolyt két napon Eaton Boy és Cagliari, Megyeren pedig nagyon jól tar-

totta magát a most verhetetlen Csákyás mellett Hiába. Nyerő leginkább a Jeszenszky-istálló jelöltje lehet.

*

Jó esélyű ló a rekord nevezésű versenyekben kevés akad. Szombaton a Nyeretlenek versenyében Baringó látszik jó dolognak, vasárnap a Welter handicapban pedig a Pestmegyei egyik favoritjának Bajnoknak kellene nyerne.

Karádi Lajos

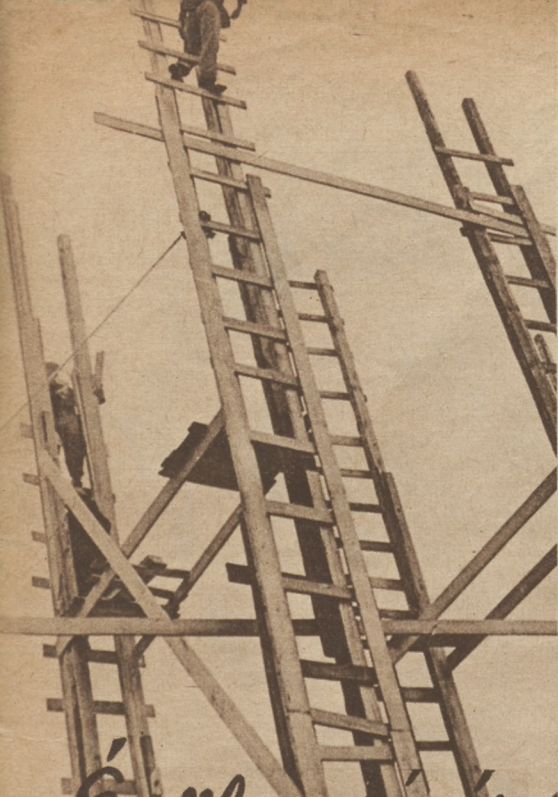
Ordódy Béláné, Ordódy Béla, báró Podmaniczky Attiláné, Horthy Istvánné és Andrássy Ilona grófnő a megnyitónapon

A Pestmegyei handicap finise. Nótárius a célban fejhosszal veri Corsót. Harmadiknak a fényképezőgép szemszögéből Parittyva látszik

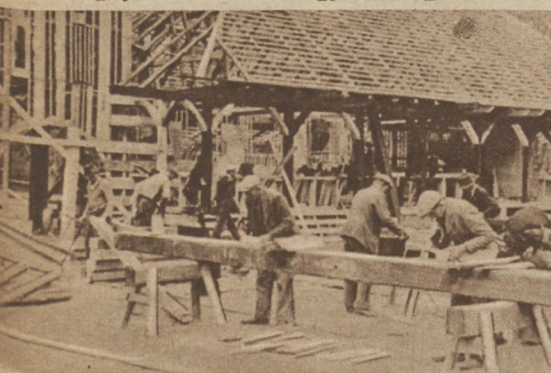
(Falus felv.)

Zörgő VASZON és fogalom KELENGYE DEAK F. UCCA 19.

Épül a vásár

Kintjártunk a Városligetben, az épülő B. N. V. területén. Már első szempillantásra megállapítható, hogy az ideai Vásár minden eddigit felülmúl monumentalitásában. Óriási csarnokok, grandiózus épületek nőnek ki szinte pillanatok alatt a földből. Még néhány »utolsó simítás« és teljesen készen várja az ideai Vásár-város az ünnepélyes megnyitásra özőnlő nagyközönséget.

Munkában az ácsztelep

Már festik az állványokat

(Bojár felv.)

POUDRE Chat Noir

MINDEN
DIVATSZINBEN
KÉRJE
SZINMINTÁNKAT
A SZAKÜZLETEKBEN

AZ OLCSÓ ÁR ELLENÉRE IS
LUXUS MINŐSÉG

ILLATOSITVA: Chat-Noir-RAL

KÉSZITI: MAGYARORSZÁGI ODOLMŰVEK R. T., BUDAPEST X.

BOZZAY MARGIT POSTÁJA

Bozzay Margit, a kitünő írónő ebben a rovatban minden hozzá intézett levélre válaszol, tanácsal, útmutatással, ha kell, vigasszal, megnyugtatóssal szolgál olvasóinknak, akik problémáikkal, kételyeikkel hozzáfordulnak.

*

Válaszúton. Harminchárom évi házasság után az ura beleszeretett egy asszonyba és nagyon rosszul bánik magával, sőt el is akarja küldeni. Mit csináljon?

Felelet: Ugy-e, maga az írásaimból, én pedig magát a leveleiből vagy tíz éve ismerem. Tudom, hogy pár esztendő előtt vesztette el az egyetlen lányát, hiszen hónapokon keresztül vigasztaltam akkor. Azt kibírta. Idegösszeomlás nélkül és most azt írja, hogy az ura viselkedését nem bírja ki. Nem igaz, hogy nem bírja ki. Túl az ötvenen, kellő bölcsességgel ennél sokkal nagyobb dolgokat is kibír az ember, különösen ha meggondolja, hogy nem is olyan soká kell kibírnia, hiszen az a vén gyerek szintén nem mai legény már és ebben az utolsó fellángolásban csak a vissza soha

nem térő fiatalságot szeretné megegyszer kicsit hazudni önmagának. Térjen hát napirendre a dolog felett és ne mérgesítse el az otthona levegőjét. Örülök, hogy olyan hosszú idő után újra hallottam magáról. Szeretettel köszöntöm.

Tavaszi hangok. Komoly, elmélyedő természetű 21 éves leány. Sokat van egyedül, édesanyja kenyérkereső. Szeretne egy-két ismerőst, fiút, leányt, akikkel összejöhetne.

Felelet: Édesanyja állása olyan, hogy egész bizonyosan van a környezetében néhány fiú és lány, akik magának megfelelők lennének. Beszélje meg édesanyjával a dolgot és néhányszor menjen be érte az irodába. Ott találkozhat azokkal, akiket ő kiválaszt magának, s akik között bizonyosan lesz jó barátok meg barátnők való. Nincs igaza abban, hogy nem érdemes tanulnia, mert úgy sem tud majd elhelyezkedni. Tanulni mindig magának tanul az ember és soha sem tudhatja, minek mikor veszi hasznát. Okvetlen tanuljon valamit.

K. Irén. Kérdéseivel forduljon Balogh Béla filmiskolájához. XI., Ulászló-u. 72.

B. Erzsé. Sajnos, ilyen címekekkel nem rendelkezem.

A. N.

ÚJDIVATÚ, TŰZOTT
SELYEMKABÁTBAN

SZILÁGYI MARCSA moaré emprimé nyári estélyiruhája
KLEIN PÁL modelje (Váci-utca 10)

(Angelo)

ANGEL

TAVASZI BLÚZOK...

1. Fehér selyemblúz, berakott elejével, háromszög alakú tűzsedísszel.
2. Cínóbersárga shantungblúz, magasan záródó kétsoros gombolással.
3. Fehér-fekete (vagy egyéb színösszeállítású) csíkos selyemblúz, a csipőt fedő passzérész gombolódik.
4. Fehér muszlin- vagy batisztblúz, csipke vagy saját anyagából készült keskeny fodordísszel. Két oldalán szegőzés.
5. Sötét vagy világos shantungblúz, gombolás nélkül, derekán befűzött övvel húzott. Mintás nyakkendő selyemből is megcsinálható.

(Molnár Éva rajza)

Szép, mint a tavasz!

Ön is lehet olyan fiatalos és üde, mint a tavasz! Ez egyáltalán nem függ életkorától, hanem csupán bőrének ápolásától. Kezdje el tehát még ma a Nivea-val való bőr ápolást. Nivea egészségessé teszi bőrét és csak az egészséges bőr lehet szép. Nivea-val ápolat és megerősödött bőr jobban elviseli a tavaszi időjárás viszontagságait.

DIVAT TARKA-BARKA

Divatba jön a bicikli és vele együtt természetesen a bicikli-ruha. A biciklizésnek külön divatja van. Nem ülhetünk biciklire plüssirozott vagy fodros szoknyácskában és az imprimé-toalett sem való a biciklihez. A legjobb bicikli-ruha a nadrágszoknya, a hosszú vagy rövid nadrág. Bemutatunk négy bicikli-toalettet. I. Nadrágszoknyás könnyű szövet vagy vászonkosztüm. II. Bicikli-nadrág, elől-hátul zipp-zárral egy pillanat alatt szoknyára alakítható át. III. Szürke vagy kék hosszú nadrág pulloverrel. IV. Sötét rövid nadrág ingblúzzal, bőrvél. Bicikli-ruhához turbánt vagy fejkendőt és lapossarkú cipőt viselünk. A biciklizés valószerűleg újra divatba hozza a vállra akasztott táskát, sőt a vállra akasztható strand-táskát is.

*

Az új körömlakk-divatszínnek: korall (drapp, szürke, fehér és tompa pasztelszínű ruhákhoz.) Borostyán-vörös (élénk rózsaszínbe hajló vörös, kék és piros ruhához.) Humárszín (tompá vörös, fekete, barna, zöld és tengerészkek ruhához).

*

Divatos a galamszürke asztal-nemű, rózsaszín, piros vagy drapp szegéllyel.

*

Ápoltassa rendszeresen arcát Gévánál. Kitűnő készítmények. IV., Irányi-utca 21. sz. Telefon: 384-235.

*

Tükörcsoknyákából készült pa-yettszerű díszelt tervezett egy klaszikus görögcsabású nyári estélyiruhát az egyik amerikai divattervező. Tükör-üveg szandál való hozzá.

*

Megint nagy divat a zsabo. Batisztból, csipkéből, tüllből.

*

A legdivatosabb színösszeállí-

II.

tás a kék-fehér-piros. Például piroszoknya, kék-fehércsikos pulloverrel. Sötét-kék szoknya, piros kabátka, kék-fehércsikos blúz. Sötétkék kosztüm fehér blúzzal, a kabátka röverje és bélése piros. Kék ruha, fehér kosztümkabáttal, a "överen piros szekfű. Kék-fehérpettyes blúz, tengerészkek szoknya, piros kalap, cipő és kesztyű. Kék-fehércsikos ruha, piros bole-rovál.

*

A sötét és egyszínű ruhákhoz a kert színeiben pompázó tartozékok divatosak Fekete vagy sötétkék ruhához a salátazöld kesztyű és nárcisz-fehér zsabó, beige kompléhoz tulipánpiros vagy borsózöld tartozékok. Tengerészkek ruhához ibolyaszínű kesztyű és kalap. Fekete ruhához sárgarépa-színű bolero. Sok a virág-dísz is. A virágoknak az idén új helyet kerestek a divattervezők. Egy kis amerikai tavaszi kalapon a virág-dísz kétoldalt, a fül mögött van. (Ugy, mint május elsején a loracsákának.) Virágot tűzünk ezidén a táskákra és kesztyűre is.

*

Szürke kosztümhöz viselünk fehér pikéb.úza, fehér pikéapkát és a kabát hajlókáján fehér tulipánt vagy virosmintás nyakkendő se-lyemblúzt és piros kalapot. Szép a szürke kosztümhöz a lerakotta szí-ű cipő, táska és kesztyű

III.

Copyright by Film-Színház-Irodalom

és a barna-fehér csikos vagy pety-lyesblúz.

*

Anna főhercegnő védnöksége alatt 29-én delután teadélután lesz a Gellértben a »Lisieuxi kis Szent Teréz menza« javára. A tea keretében a Preninger szalon divatrevüt rendez.

*

Minden évszakban, minden alkalomra, minden ruhájához női kalapot Friedmann-nál vásároljon. VI., Király-u. 10. (Fiók ninsen.)

*

Készülnek a szalonokban a nyári imprimé toalettek. Az új mo-deleket gyakran kombi-nálják hímzéssel. A tüll beállításon imprimé estélyi ruhákra kihímezik az imprimé mintáját. A nappali imprimé ruhák nyakát, zsebeit és manzsettáját sokszor díszítik úgy, hogy az imprimé kivágott mintáját hím-zéssel dolgozzák rá.

*

Mezey Mária új filmjét e héten kezdik forgatni. Az új filmhez Mezey toalett-jei Risettenél készül-nek. Láttuk a készülő remek ruhákat: muszlinzöld pongyolát, ég-színkék veloursifon pongyolát barna veloursifon díszítéssel, ba-rackszínű tüll fogadóruhát, fekete szaten alsóruhával, görögös fe-hér romain estélyiruhát, plüssi-rozott muszlin estélyiruhát, resli tüll derékkal, fekete taft estélyi-ruhát, korall és zöld muszlin csa-vart derékkal. Tündéri virágos vászon strand ensemblét is készí-tett Risettené Mezeynek. (Kigyó-utca 4-6.)

*

Amerikai divathóbort: térd-alatti harisnyakötő a blúz anyag-ból. Ezt biztosan nem fogjuk hordani. Ambár?...

*

Turbán-ujdonság: kötött színes csikos pánt, amit saját magunk kötünk meg a homlok fölött tur-bánszerűen.

F. B.

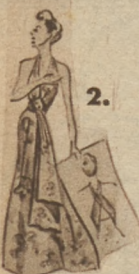
IV.

V.

Pólya Gogo rajzai

Edít 26. Két estélyiruha-raj-zot adunk, mind a kettő már nyári estélyi. Az 1.rajz rózsaszínű, fehérpettyes svájci batiszt estélyiruha, rózsaszín taft alsóval. Szoknyája húzott, a derék feszes, a de-koltázt széles hú-zott fodor (rüss) díszíti. Ehhez a ru-hához a haját loknisra fésülje és rózsaszín szekfűt tűzzön bele. A 2. rajz imprimé estélyi

2.

1.

toalett, gloknis szoknyával, nyakba pántos derékkal, a pánt hátul keresztbe megy, a derékon újra előrejön és meg-kötődik. A ruhához az imprimében do-mináló színből egyszínű bolerót esinál-tasson, esetleg angorából. A színes angorabolerót egész nyáron más ruhákhoz is viselheti. En inkább a batiszt ruhát ajánlom, mert sokkal fiatalosabb. Pécsi sörös. A pety-tyes anyagból a 3. számú modelt esináltassa: angolos derék, levasalhatatlan be-rakások, a gallér és a man-zsetta fehérrel tűzve. A bor-

4.

3.

dó anyagból franciás ruha le-gyen, 4. rajz. A szoknya ke-véssé gloknis, szoros derék-rész, háromnegyedes ujj, sötét-kék vagy markazit virágot tűzzön rá. Iii. A két régi ruhából az 5. rajz szerinti ruhát esináltassa: kockás anyagból készül a ruha háta, röverje és zsebdí-szítése. A sima tengerészkek anyagból készüljön a ruha eleje, hozzá pedig a meglévő piros anyagból rövid kabátkát lehet esináltatni.

5.

Üde, bársonyos arcot varázsol a Földes Margit-crème

SZEBB ARC-SZEBB ALAK-SZEBB JÖVŐ
LORÁND KOZMETIKA
Mussolini-tér 3. Mindenkit megszépít

A nők irigylük, a férfiak csodálják, ha bundáját, ezüst- és kékrókáját ROBICSEK ZOLTÁN szüctől szerzi be! Baross-utca 6. szám Megóvás! (Most szezon utáni olcsó árak)

Szépséghibáit 100% garanciával távolítja el Vajda Zsigmondné gyógykozmetikája
Szent István-körút 6. Telefon: 127-675. Tanfúvnyit kiképz.

Hajszálait, szemölcsöseit, szépséghibáit felelősség mellett véglegesen eltávolítja a 22 éve fennálló KOVÁCS KOZMETIKA
TERÉZ-KÖRÚT 1/c. — TELEFON: 425-212
Tanítvány kiképzés — Kozmetikai szerek postal küldése

KULCSÁR és HUPPERT a finom ruhák tisztítója

Muráti Lili:

SZERETNI KEVESEN TUDNAK

REGÉNY

AZ ELŐZŐ FOLYTATÁSOK TARTALMA:

Barlay Judit és dr. Jávor szeretik egymást, mégis a gazdag Szegő Iluci lesz a fiú felesége, a fiúnak ugyanis gazdagon kell nőülnie, hogy önállósítsa magát. Judit félmillió dollárt örökölt. Jávor összevész apósával, mert nem kapja meg az ígért hozományt, pedig alkalom lenne az önállósításra. Jávor csaláson éri a feleségét, mire otthagya őt. Juditot megkéri Bergen báró. Iluci apja mentené a lányát Jávornál, Jávor azonban kiutasítja őt.

(Huszornegyedik folytatás.)

Jávor kinyitotta a könyvet és elsápadt. A könyv benső címlapján azonnal megtalálta a tintával írt ajánlást: Juditnak, sok szeretettel Jávor Lászlótól... Az elmúlt évben ajándékozta Juditnak nevenapjára. Az érzések vihara rohanta meg. Ki ez a Bergen báró? Miféle kapcsolatban állhat Judittal? Az imént célzásokat tett női ügyekről, letörésekről... Judittal voltának ezek összefüggésben?

Igyekezett erőt venni magán, de nem sikerült. Érezte, hogy sürgősen vissza kell vonulnia, ha nem akarja elárulni magát. A könyvet visszatette az asztalra és felállt.

— Bocsásson meg báró úr, nagyon fáradtnak érzem magam. Azt hiszem, mégis az lesz a legjobb, ha lefekszem. Jóéjszakát és a viszontlátásra!

Elköszöntek. A báró alig várta, hogy Jávor eltűnjön szobájában. Sietve a könyv után nyúlt. Éles pillantását nem kerülte el, hogyan torzult el Jávor arca, mikor a könyvet kinyitotta. Tudta, hogy valami meglepetés vár rá. És valóban, alig pillantott a felnyitott könyvbe, meglátta az ajánlást. Egyszerre megértett mindent, megvilágosodott előtte a nagy titok. Hiszen ez a fiatalember Jávor doktornak mutatkozott be. Nem kétséges, hogy ő adta a könyvet Juditnak. De ilyen könyvet csak olyan nőnek szokás ajándékozni, aki iránt az ember fokozott vonzalommal viselkedik. Bergen báró e pillanatban minden idegszállával érezte, hogy Jávor doktor az a férfi, akibe Judit halálosan szerelmes volt és aki miatt most az egész férfinemen bosszút akar állni!

Bergen majdnem nevetett örömeiben. Most már ő is bement a szobájába lefeküdni. Ez az éjszaka váratlan örömet hozott számára.

Anyus és Belényesi Sándor méltóságos úr csakugyan a legnagyobb titokban tartották meg esküvőjüket. Anyu az esküvő előtti napokban szinte óránként megkérdezte Juditot... de mondott meg igazán, esküdj meg, csakugyan nem haragszol rám, nem tartod nevetségesnek, hogy férjhezmegyek?

— De anyuskám, ezerszer mondtam már, boldog vagyok!

— Istenem, csak te is rá tudnád már magadat szólni. Ez az egyetlen keserűségem!

— Kár izgatnod magad, anyus. Hiszen én nagyon jól érzem magam. És talán nincs is kizárva, hogy a közeljövőben nagy hírrel foglak meglepni...

— Igazán? Jaj, drágám! Van valakid? Miért titkolódzol az anyád előtt?

— Anyukám, tudod, hogy milyen különönc vagyok. Hidd el, még magam sem tudok semmi bizonyosat... Csak ismétlem: kár miattam nyugtalankodnod!

Az esküvőnek Ferenc, a komornyik örült a legjobban. Végre méltóságos asszonynak nevezhette úrnőjét. A derék embert valósággal kétségbeejtette, hogy a vendégek előtt csak nagyságosnak címezhetette asszonyát. Most azután kedvére kitombolhatta magát, szinte kivirult a gyönyörűségtől, hogy a vagyonhoz illő titulussal illethette a háziakat. Ferenc saját megrendült méltóságát vélte ezzel kiköszörölni.

Óméltóságáék néhány hétre Párizsba utaztak. Judit maga maradt a hatalmas villában.

Ez azonban nem jelentett sem csendet sem nyugalmat. A telefon állandóan csengetett, meghívások tömege, zsúrok, ötörai teák, estélyek, síkirándulások a Mátrába, gálaestélyek a színházakban...

Judit mindebben résztvett. Fejest ugrott a színes és zajos forgatagba, nem akart gondolkodni, élvezte a flörtölést, túrta, hogy táncosai szemtelen bizalmaskodással szorítsák magukhoz táncközben...

És közben észrevette, hogy ismét feneketlenül gyűlölik. A nők kivétel nélkül meg tudták volna egy kanál vízben fojtani. Érdy Pálma, egy fiatal társaságbeli lány nyíltan szemébe is mondta:

— Nagyon tévedsz, ha azt hiszed, hogy csak a fiúknak kellemetlenkedsz, ha valamennyit falhoz állítod. Kérlek, mind utánad szaladjnak, mert nálad szimatolják a legtöbb pénzt. Ha kikötnél egy mellett, akkor legalább a többi megmaradna nekünk, de így mindenkit elhalászol csupa passzióból, anélkül, hogy komoly célod lenne. Ne csodálkozz drágám, ha majd egy napon azt veszed észre, hogy senki sem áll szóba veled!

Judit visszaemlékezett Bergen szavaira: »mégis a társra van szüksége, férfira, aki állandóan magához szegeződik!«

Ismét kísértette a kérdés: feleségül menjen Bergenhez? A báró kitartóan és hűen ott volt körülötte. Már sohasem beszélt házasságukról. És ez még kínosabb volt. Konok hallgatása, átható, gúnyos pillantása mögött ott érződött az örökös ajánlkozás: itt vagyok, rendelkezésére állok! Úgy sem tud más megoldást! Nem vagyok türelmetlen, várhatok!

És Judit már százszor volt azon a ponton, hogy igent mondjon. De az utolsó pillanatban mindig kínzó kétségek rohanták meg. Valami visszatartotta. Vagy inkább valaki? Nem mert, nem akart ezen gondolkodni.

Ekkor történt az a megrázó esemény, amely hirtelen új, döntő és végzetes vázányra terelte életét.

*

Bergen báró nem kötött szorosabb barátságot Jávornal. Udvariasan köszöntötték egymást, néhány közömbös

Mindenkit megnyerő
bájanak
méltó kerete:
a gyönyörű frizura

Tarpan

hajápolás
eredménye

Megvédi a hajhullástól
és korpásodástól

Kéthavi használatra ele-
gendő Tarpan hajcsepp

Ára P 3.60

DR. WANDER GYÁRTMÁNY

szót váltottak, ez volt minden. Egy napon korán reggel a báró a hallban ült. Tudta, hogy Jávor ebben az időben indul hivatalába.

— Bocsánat doktor úr, — mondotta — ma délután egy régi, kedves barátommal találkozom, aki, mint hallom, bizonyos gazdasági gyárat akar felállítani birtokán és mielőtt elhatározná magát, vegyi elemzést ohajt végeztetni a földjén és termékein... Önre gondoltam. Nem volna szíves vállalni? A barátom bizonyára bőven honorálná...

— Kérem... nagyon kedves... természetesen szívesen vállalom ilyen-fajta megbízást.

— Akkor kérem, jelenjen meg ma délután hét óra tájban a Hungária szálloda halljában!

Jávor meghajolt.

— Köszönöm! A viszontlátásra!

Elment és nem vette észre, milyen félelmetes arccal néz utána Bergen.

Minden dohány-
tőzsdében kapható!

Gyártja és
forgalomba hozza:

NIKOPÁLL

K. F. T.

Budapest, IV.,
Gerlóczy-utca 11.

Telefon: 189-230

Fáj a lába?...

Harántsüllyedésnél

cipőbetétet

(lúdtalpbetét)

14 napi próbára kap
minden kötelezettség nélkül

KELETI J.

Budapest, IV., Petőfi Sándor-utca 17. sz.
Főposta mellett. Telefon: 188-013

Kapható gyógyszerár-
rakban, drogeriákban,
cukorüzletekben és
cukrászdákban.

„FAN-TAI“

Főlerakat: PULJER J.
Budapest, VII., Dam-
janich-utca 42. szám.
Telefon: 420-239

BOGNÁR ELEK

színművész szónokiskolaja.

XI., Verpeléti-út 14.

Telefon: 456-900

Gallé Tibor festőiskolája

ALAKRAJZ • SZOBRÁSZAT • REKLÁMRAJZ • DIVATTERVEZÉS
VI., Bulyovszky-utca 21. sz. Telefon: 126-54

Brada Rezső a m. kir. Operaház
tagjának **magán**
balettakadémiája

Budapest, VI., Jókai-tér 8. Telefon: 116-810

FESTMÉNYEKET

jól vehet

HOFFMANN FERENCNÉL

Budapest,

IV., Károly-körút 28. (Központi Városháza.)

Öröklakások

Pesten és Budán eladóak
V., Klotild-utca 12/c. Tel.: 124-758

CALDERONI és TÁRSA

V., Vörösmarty-tér 1

Látcsövek, szemüvegek,
fényképezési készülékek

Pöhm József litografia, plakát
és címkegyártás

Budapest, VII., Damjanich-utca 36. • Telefon: 421-330

TÖLTÖTOLL LEVÉLPAPÍR

KANITZ papírkereskedés
V., Dorothea-utca 8.

Néhány perccel utóbb a báró gon-
dosan szobájába zárkózott, elővette
fecskendőjét és nagy adag morfiumot
fecskendezett be magának. Most kü-
lönösen szüksége volt a jótékony
méregre. Élete legvakmerőbb kísér-
lete előtt állt.

Bergen délután félhétkor érke-
zett Judittal a dunaparti szálló-
dába teára. Mint mindig, most
is óriási feltűnést keltek. Juditot
mindenki azonnal fel-
ismerte. Irigy és gyűlölködő
pillantások szálltak feléje. Ber-
gen titokban többször karkötő-
órájára nézett. A mutató vesze-
delmesen közeledett a hetes felé.

— Kedvesem, — mondotta Bergen
— remélem, nem haragszik, egy régi
barátom látogatását várom, akit egy
fiatal vegezzel ismertetek meg, aki-
nek munkát akar adni. Annak az ér-
kezését várom... Ó, a vegyész itt is
van már! Megengedi, hogy bemu-
tassam: Jávor László doktor úr...

Judit szívéből kiszökött a vér. Már
ilyen találkozásokat túl lehet élni,
hogy meg tud nyílni a száj és szava-
kat tud dadogni.

— Jó napot!

Két ijesztően halvány arc mered
egymásra, szinte hallani lehet a szí-
vek vad dobogását.

Bergen göresösen figyelte a két em-
ber szörnyű kínlódását. Tudta, hogy
ez a pillanat, amelyben minden eldő-
l. De meg kellett játszania ezt az örült
tétet. És még ez sem volt elég. Még
tovább kellett feszítenie a húrt.

— Bocsánat, — mondotta — egy pil-
lanatra körülnézek. Ügylátszik a ba-
rátom eltévedt itt valahol és rossz he-
lyen keres bennünket — és magára
hagyta a két megkövült embert. Fé-
lmes, de egyben neveltséges volt,
ahogyan néztek egymásra, lélektele-
nül keresve a megfelelő hangot, moz-
dulatot.

— Bocsásson meg, — hebegte szinte
dideregve a lázas izgalomtól Jávor —
esküszöm, el kell hinnie, fogalmam
sem volt, hogy találkozom Magával,
de ha már így történt, talán jobb is,
ezerszer képzeltem el ezt a pillanatot
reménytelenül és mégis halálos vá-
gyakozással. Tudom, semmit sem re-
mélhetek, de meg akarom mondani
így szemtől-szembe és nagyon boldog-
talanul, hogy végtelenül bánom os-
tobaságomat... Nagyon szerencsétlen
vagyok... Azt tudja, hogy válófélben
vagyok!

Most először mozdult meg a fehér
szobor. Rejtélyes fény csillant szemé-
ben.

— Sajnálom magát, László — mon-
dotta. — De ami kettőnk között tör-
tént, azt nem lehet néhány könnyörgő
vagy magyarázkodó szóval elintézni.
Most a maga életéről van szó, de ak-
kor, az utolsó találkozásunkkor én
vártam magától a megváltást. És
maga hidegen, fölényesen tudott to-
vább menni. Mindent magának akar-
tam adni, amit asszony férfinak csak
adhat. Olyan rettentő vággyal nyuj-
tottam maga felé mindazt, ami ben-
nem emberi érték volt, hogy mikor
eltűnt, össze kellett törni, mert min-
dent magával vitt és én soha többé
nem fogok még egyszer az lenni, aki
voltam.

— Ma már tudom, Judit... de miért
ne lehetne elfelejteni a multat és új
életre támadni?

— Soha! Erti? Soha! Nézze, még
ahhoz is van bátorságom, hogy beval-
lom: Szeretem magát!...

— Judit...

— Hallgasson! Kár mindenért. Ta-
lán belehalok abba, amit tenni fogok,
s én mégse leszek a magáé. Örökre el-
vesztett. Magában nincsen férfiasság
és nincsen szenvedély. Most sem ma-
gától jött hozzám, nem a régi emlé-
kek hajtották hozzám, nem azért ál-
lunk most így szemtől-szemben, mert
a vágyak hoztak ide, hanem mert
Iluci elhagyta, vagy csalódott benne
és mert egy zseniális elszánt ember
megrendezte ezt a találkozót. Bergen
jobb lélekismerő volt, mint maga. Ő
tudta, hogy bennem több a büszkeség,
mint amennyire maga értékeli!

Jávor még zavartabban, értelmetle-
nül nézett Juditra.

— Bergen, ő rendezte? Miért? Hon-
nan tudatta, hogy egyáltalán ismerem
magát?

— Mit tudom én, hogyan nyomozta
ki. Az erómet akarta próbára tenni.

— Azt akarja mondani, — reszketett
felindulásában Jávor — hogy ez az
ember kísérletezett velem? Vigyáz-
zon...

E pillanatban lépett hozzájuk Ber-
gen.

— Bocsánat, doktor úr! A barátom
ott ül az erkélyen a második asztal-
nál jobbra. Kérem, fáradjon hozzá,
én már mindenről informáltam.

Jávor lélektelenül, majdnem esz-
méletét veszítve nézett szét. Olyan
pillantást vetett Juditra, melyben kö-
nyörgés, imádat, segítségváras, egy
élet minden rémülete és reménykedése
benne volt.

Judit kezét nyujtotta.

— Isten vele, doktor úr. Természete-
sen nem tartóztatom!

Ajándékot
Meinltől!

Jávor támolyogva indult az erkélyre vezető lépcső felé. Nagyon betegnek, letörtnek látszott. Judit lehúnyta szemét. Kimondhatatlanul szenvedett. Bergen némán ült mellette és várt. Így ülhet az orvos a beteg mellett, akinek beadta a végső próbálkozást jelentő injekciót és most szorongva lesi: Élet, vagy halál?

Végtelenbe elmosódó percek múltak így. Akkor Judit végre kinyitotta szemét, mintha mély eszméletlenségéből ébredt volna.

— Miért tette ezt? — kérdezte. A hangja fáradtan rebbent.

— Maga várta ezt a találkozást! — mondta Bergen. — Ezért nem tudott dönteni, megnyugodni. Ez volt a nagy elintézetlen ügye. Mondanivalója volt Jávor számára. Próbára akarta tenni erejét, sikerült-e valóban megsemmisítenie a multat... Most már ítélet!

— Maga tudta ezt... tudta, hogy még mindig szeretem...

— És azt is, hogy sohasem lesz a felesége!

— Én elvesztem, Bergen... Már gondolkodni sem tudok. Nyomorult, szánandó figura vagyok! Mentsen meg ettől az embertől!

— Hát nem érti, hogy éppen erről van szó? Ezért kockáztattam mindent. Be kellett bizonyítanom, hogy szükségem van rá. Hogy csak az én segítségével kerülhet felül...

Egészen közelhajolt Judithoz. A szavai szinte égették a lány arcát.

— Nincs más megoldás, most már maga is láthatja: hozzám kell jönnie feleségül!

*

Bergen báró és Barlay Judit eljegyzésének híre bombaként hatott. Természetesen mindenki a vőlegényt irigyelte és neki gratuláltak legforróbban. Házassági híreknek az emberek mindig annak a félnek gratulálnak, akinek kevesebb a pénze, őt tartják szerencsésebbnek, amiért sikerült a nagyobb pénzeszsákba oltvadnia.

Az ügy nem volt egészen síma lefolyású. Vékey Zenó alattomos, kétszínű fráternek nevezte Bergent és tetteleg inzultálta. Az egész város lélekzetfojtva leste, hogy mi lesz a párbaj eredménye. Titokban mindenki azt kívánta, hogy bár lőnék agyon a bárót, mégis csak elviselhetetlen és felháborító, hogy valakinek ekkora szerencséje legyen.

De nem történt semmi baj. Bergen a kardpárbajban harcceptelenné sebesítette Vékeyt, aki dühöngött és átkozódott, hogy már a második párbaját vívta Judit miatt, anélkül, hogy a legkisebb haszna lett volna az ügyből.

A másik ügy már kissé kínosabb volt. Ferenc jelentette Juditnak, hogy egy dr. Térei nevű úr szeretne vele beszélni, dr. Tárnok kisasszony meghívásából...

Amikor Judit a szalonba lépett, legnagyobb meglepetésére Juricsot látta

NE SZÓLJ SZÁM,

nem fáj fejem! E közmondás csak képletes. De tény az, hogy fejfájás, ideges bántalmak, női gyengélkedés stb. idején kitűnő gyógyszer az 1, 3 és 8 osztás dobozokban minden gyógyszerterápiában kapható

ALGOCRATINE

ott. Meghökkenve és elképedve állt meg a férfi előtt, aki sápadt és izgattott volt.

— Ne haragudjon a kis csalásért, de hiszen nem fogadott volna, ha valódi nevemen jelentem be magam. És feltétlenül beszélnem kellett magával. Én nem tudok és nem is akarok beletnyugodni abba, ami történt. Én nem tudom elhinni, hogy ennyire elszakadhatott tőlem.

— Borzasztó, Béla, hogy ide jött, hogy ilyen tapintatlan tudott lenni...

— Tapintatlan? Ilyen silány szavai vannak arra a rettenetes gyötrelme, melyet magamban hordozok?

— Tudja, hogy mennyiszonyos vagyok...

— Maga Isten és ember előtt jog szerint csak az enyém lehet. Én akkor nyúltam maga után, mikor mindenki más megtagadta, elhagyott és szegény volt...

— Ezért hálás is vagyok. És ha segítségére lehetnék bármiben, kérem, rendelkezék velem!

— Hogyan? — hördült fel Jurics — azt hiszi, hogy talán kéregetni jöttem? Hát nem érti? Szeretem magát és maga is szeretett engem. Mi történni lehetett, hogy így el tudott tőlem fordulni? Lehetséges, hogy a pénz ennyire megváltoztasson valakit?

— Nem, Béla, nem a pénz szakított el, hanem az új, felszabadult lélek, amely menekül a multtól, a megalázások gyötrelmes emlékeitől. Én ezt hiába magyaráznom magának, mert maga is, mint a többi férfi, akik ott nyüzsögnek a pénztelen lányok körül, megszokták azt, hogy magukat istenségnek tekinték, akik magasabb megváltó kegyként választanak ki időnként közülük egyet-egyet feleségnek. A maga szerelme is ezt jelentette nekem és ettől az emléktől menekülök...

— De nem, higgye el, végtelenül szeretem.

— Nem akarom, hogy erről beszéljen!

— Nem akarja? — kiáltotta magánkívül Jurics. — De bezzeg volt idő, mikor nem volt ennyire finnyás. No lám, ilyenek maguk mind. Jávornak volt igaza, aki eldobta magát! Minden férfi hülye, aki bedől egy lánynak, aki szívére hallgat. Ime így fest a szerelmes, csókolódzó hölgy, amikor igazi színét mutatja. Most persze nem szorul rám. Nem érzik, milyen förtelmes ez? Ó, legyen nyugodt, máttól kezdve én is más leszek. Köszönöm a leckét. Igazuk van a barátainknak, a nővel csak komiszkodni szabad, kihasználni és eldobni!... Nem irigyem a maga Bergen báróját sem, akit megvásárolt magának! Mert hogy azt sem szereti, egészen bizonyos...

— Takarodjék! — kiáltotta a felhárodástól remegve Judit. — Nem szeretném az inasommal kidobatni!

— Az inasa! — nevetett histeriánus Jurics. — A Barlay Judit inasa! A gépirokisasszonyomé! Bocsanat, méltóságos asszonyom! — tette hozzá gúnyos meghajlással — megfélelkeztem a magas származásának járó tiszteletéről! Csakugyan nem óhajtom tovább zavarni, nyilván tévedtem is, az a Barlay Judit, akit szerettem, nem lehet azonos ezzel a nagyzó, üreslelkű, ellenszenves nővel!

(Folytatjuk.)

Szeplők, májfoltok, pörspenések ellen

Crème "Montreuil Edy"

TÖRÖK PATIKA
Király-utca 12

Itt a tavasz

Asszonyom!
Ehben lizhat!

gondoljunk arra, hogy a Citrom C-vitaminos kozmetikai készítmények a természetes szépség forrása.

Citrom kenőcs, szeplők ellen
Citrom zsíros kenőcs éj-jelre
Citrom nedvdús crème nappalra, púder alá

Törv. védve 67.951. sz.

Citrom olaj arctisztításra
Citrom ránceltávolító olaj
Citrom arcvíz, fényes mitesszeres, zsíros arcbőr és pattanás ellen
Citrom púder, minden színben, nagy doboz
Citrom crème rouge, színezése rózsaszírommal
Citrom kölni

Egyéni arc- és fénykezelések. Hajszálirtás. Válgánykezelés. Testaranyítás. Megtanítjuk hölgyeinket készítményeink otthoni helyes alkalmazására.

SCHADEK ANTALNÉ

kozmetikai intézete.
Budapest, IV., Váci-utca 9. I. 3. Corso mozi-ház.
Vidéki szétküldés az összeg beküldése mellett, portóköltésig P —70.

Szem-ráncok ellen

a szem körüli bőr táplálására és konzerválására

Dr. HÁRNIK-féle SZEMHÉJOLAJ
P 3.13

Kapható: TÖRÖK PATIKA kozmetikai osztályán, Budapest, VI., Király-utca 12. sz.

"Csík-Rend" ruhák egyedül készítője
SZABÓ ADORJÁN, Nagymező-u. 19

A SZÍNHÁZI VILÁG SZÓRAKOZÓHELYE

SANGHAI BAR

RAGYOGÓ MŰSOR. TÁNCI
ESTE 9 ÓRÁTÓL ÉJJEL 2-IG
HORTHY MIKLÓS-ÚT 60. SZÁM.

Flocki a paradicsomban
(Kölnische Ill. Zeitung)

AMERIKAI FELFOGÁS
— No, én sem bajlódom többé az életben
gyerekekkel...
— Miért?
— Mert holnap férjhezmegyek...
(Esquire)

Főorvos: Kedves Daisy nővér, tökéletesen elég,
hogy a műszereket kifőzte. A betegét hagyja...
(Esquire)

TYÚKFARM
A kakas: Hál' Istennek, fiú!

— Mi az, fiatalember, el-
esett?
— Nem, kérem, így szoktam
mindig leszállni a gépről...
(Illustrierte Blatt)

KEDVES INVITALÁS
— Miss Wilson éppen egy
másik számlás embernek tépi
a haját...
— Meg akarja várni?
(Esquire)

AZ ÉRDEKELTEK
(Das Illustrierte Blatt, Berlin)

KIS TARKA-BARKA

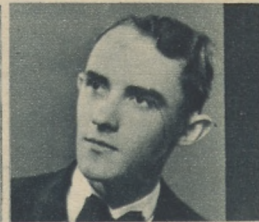
Vághelyi Irma akadé-
miai növendék »Az
ember tragédiája« Clu-
via szerepében nagy
feltűnést keltett a
Nemzeti Színházban

Fülöp Viola a nagy-
váradai színház »Kaland«
előadásán aratott nagy
sikert

Fellegi Tamás siker-
rel lépett fel a Ze-
neakadémián Jávoroka
Béla szerzői estjén

Antal Zoltán érdekes
előadást tartott az or-
gonáról a Budai Zene-
akadémián

Csoportkép dr. Szobathelyi Gyula és Begemann
Margit Magdolna esküvőjéről.

Nioulasiu Erzsébetet
eljegyezte Fekete Fe-
renc, a Fox-híradó ma-
gyarországi operatőrje

Cserhádi Lajos operett-
jét nagy sikerrel mu-
tatta be az Erzsébet-
városi Színház

Kerek György makói
kántortanító »Székely-
ország« című indulóját
előadta a rádió

Bencze Rózsika a szol-
nokai MTE jótékonycélu
estélyén nagy jelmez-
sikert aratott

Schneider Hedvig a
héten kitűnően sikerült
zongorahangversenyt
adott

Veszprémi Horváth Jó-
zsef, akinek több ma-
gyar nótáját gramofon-
lemezre vették fel

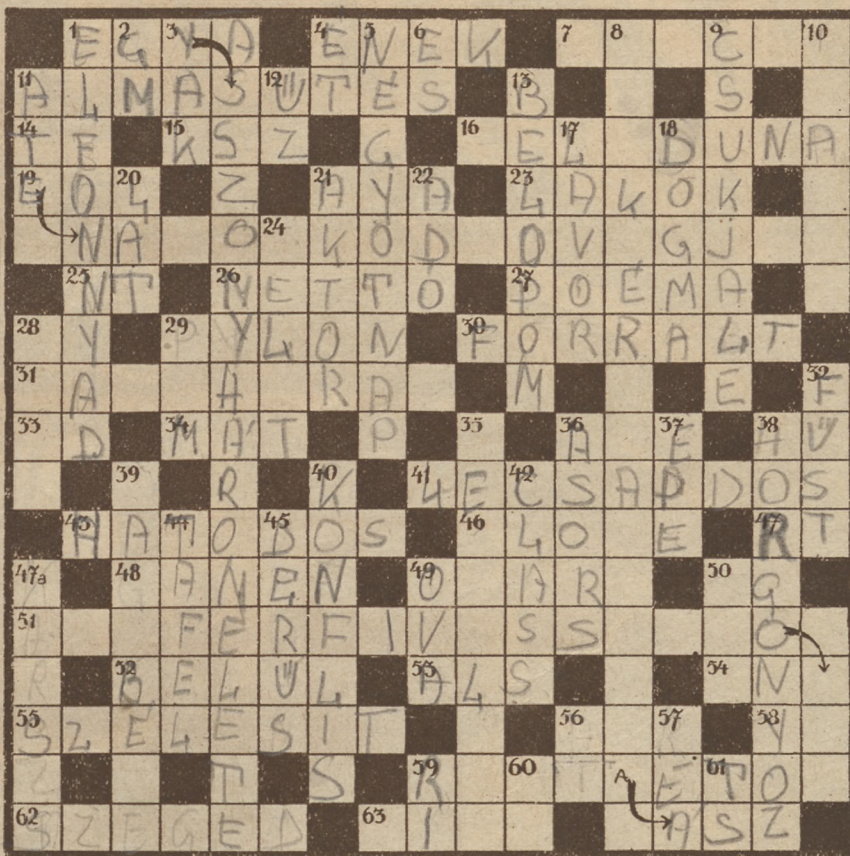
Női fájdalmak,
fej-és fogfájás
ellen

NEOKRATIN
fájdalom
csillapító

PATIKÁBAN P 150. 60 IS 24 FTL.

KERESZTREJTVEÉNY

Beküldendő: vízszintes 1, 51 és függőleges 8, 11.

Szerkesztési fogadóóra minden nap délben 1 és 2 óra között.

A főszerkesztő fogadóórája: csütörtökön és pénteken 1 és 2 óra között.

Kéziratot, fényképet, rajtot nem adunk vissza és nem őrünk meg. Csak géppel írt írásokra válaszolunk.

*

Júli. 1. A keresett cím a régipostautcai ház harmadik emeletén van. 2. Egyszobás garszónlakás, mindennel fel van szerelve. 3. A hamutartóban még mindig ott pirosliknak az elszívott Camel-cigaretták rúzsos végei. 4. Nehezebb egy yorkshire disznóban egy bolhát megtalálni, mint az illető hazudozásaira rájönni. 5. A lakás bére havi 145 pengő.

Őskori gyorshashajtó az Igmándi keserűvíz

— K. László, Losonc. Mindig a megfejtett cím magánhangzóit kell összeszámolni. — Előfizető III. Kolozsvár. Színház. — T. Eta, Kisvárd. Mindig az 11 számú számát. — T. Gyula, Miskolc. Címe változatlan. — Fogadás. Baló Ele-

Kitűnő minőségű
6x9 **rollfilm**
P 1. — 28° Scheineres
PÁRISI-FOTÓ Párisi Nagy Áruház épületében

mér. — Nagybácskafi Pál. Egyik rosszab, mint a másik. Nem közölhetők. — Sz. I. Előre, honvédek! Jóakarátú, de mértékűnkön aluli vers. — Imádság. Igaza van, ez volna a helyes, de sajnos, ebben semmit se tehetünk.

A REGÉNYTÁR PÁLYÁZÓIHOZ!

Az Óriás-keresztretjtvevény pályázat megfejtés határideje — mint már közöltük — 1941 április 26. Legkésőbb ennek a napnak d. u. 2 órájáig meg kell érkezni szerkesztőségünkbe a megfejtést tartalmazó leveleknek vagy levelezőlapoknak. A pályázat eredményét a következő heti, tehát a május 2-1 számunkban írjuk meg, ekkor közöljük tehát, hogy kik kapták a jutalmakat: a 100 P készpénzjutalmat, a két 50 P-ös, a nyolc 25 P-ös, a tíz 10 P-ös készpénzjutalmat, valamint az 500 pengő értékű egyéb jutalmakat. Már most közöljük, hogy a példa nélkül álló érdeklődést, amely a megfejtések óriási mennyiségében nyilvánul meg, azzal fogjuk külön is jutalmazni, hogy az 500 pengő értékű jutalomtárgyon kívül — vizsgadíj gyanánt — száz könyvet is kiosztunk a helyes megfejtők között.

FILM SZÍNHÁZ IRODALOM

Képes művészeti hetilap. Megjelenik minden pénteken
Szerkesztő: EGYED ZOLTÁN
Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. MOHÁROS LAJOS
Kiadja a „Film-Színház-Irodalom” Kft.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., Andrásy-út 45
Postatakarékpénztári csekk számla: 22822
TELEFON: 225-862

Fiókiadóhivatal: Teréz-körút 2. Telefon: 22-01-02
Egyes szám ára Magyarországon 40 fillér, Németországban 45 pfennig, Franciaországban 5 frank, Olaszországban 2.50 líra, Jugoszláviában 4 dinár, Szlovákiában 3.5 Ks. Romániában 15 lei, Amerikában 20 cent. Előfizetés Magyarországon egész évre 16.50, félévre 8.50, negyedévre 4 pengő 50 fillér, Jugoszláviában 45 dinár, Szlovákiában 50 Ks, Romániában 180 lei, Olaszországban 30 líra, Angliában 6 shilling, Németországban 5 aranyár, Franciaországban 60 frank, Amerikában 2 dollár.

Hirdetések milliméter sora a háromszásos részben 60 fillér. Hirdetések elhelyezésére semmiféle kikötést nem fogadunk el.
Beküldött kéziratot, fényképet, rajtot nem őrünk meg és nem adunk vissza.

VÍZSZINTES:

1. Rachel Field világ-hírű regénye, amely, mint film is különleges sikert aratott
4. Ajkunkról hangzik
7. Daliás alak
11. Eredménye — a sült alma
14. Toldy Ferenc névjele
15. Kisfaludy Színház (röv.)
16. Befagyott nagy folyamunk
19. Hárfá
21. A. Y. A.
23. Házacskak
25. Nemess Tihamér névjele
26. Tisztasúly
27. Költemény
28. Betű
29. Toronyszerű épület az ókori egyiptomi templomok kapuja mellett
30. Ilyen bort igyék a náthás ember!
31. Elkeseredett düh
33. Spiritiszta fogalom

34. Magyar Általános Takarékpénztár
36. Svéd férfinév
38. Ilyen állat a kutya
41. Sorra lecsapkodja valamennyit
43. Harmados, negyedes, ötödös,
46. 1613-ban legett londoni színház. Itt adatta elő darabjait Shakespeare, mint társtulajdonos
47. Részvénytársaság röv.
48. Csirkefogó (fon.)
49. Japán város
50. Határrag
51. Tamás István regénycíme. Szállóige lett
52. A belsejében
53. Mint — németül
54. Pályaudvari rövidítés
55. Szélesebbé tesz
56. Ússe ...!
58. Y. U.
59. Nekiindul (megfelelő rohanással)
62. Magyar város
63. A jámbor ember

FÜGGŐLEGES:

1. Elszárad, elhervad
2. Gál Miklós névjele
3. Egzotikus háziállat
4. Van ilyen vágy, olaj, lap stb.
5. Néhányszor huszon-negy óra
6. Az — németül
8. Csajághy Gyula híres dala
9. Zárja le!
10. Ingyen — ismert latin szóval
11. Krúdy Gyula egy művének címe, szállóige lett belőle
12. Kerges
13. Becsempészem — erdélyi tájszóval
17. Mosdani lehet benne
18. Magyar neve: hitelv
20. Régi súlymérték
21. Színész (latin eredetű szó)
22. Az államkasszába fut be
24. Beludzsisztán fővárosa

28. Torzalak
29. Egy híres regényhős
32. Ez lesz részben a cigarettából
35. Tilalom — másképpen
36. Végzet — névelővel
37. Belső szervünk
38. A hajó a kikötőben
39. Európai nagyváros, külvárosaival együtt
40. Ló húzza
42. Osztály — angolul (First ...!)
44. Tábla — németül
45. Jókodélyú, napsgaras
- 47a. Dunántúli hegyvidék
49. Figyelmeztetve, védve
50. Ifjúsági sportegylet
56. Ábonyi Tivadar névjele
57. Óréa
59. Szeméből könny csorog
60. Mássalhangzó
61. Régifajta cs-betű

A helyes megfejtők között tíz értékes jutalmat osztunk ki.

EVETT MÁR NÖVÉNYHÚST?

Kapható: Meinl-üzletekben és Növényi Tápszerüzem, VII. kerület, Huszár-utca 10. szám

Svábhegyi Szanatórium

Internacionális név.

Diéta. — Vízkúra.

DIVATFONALAK Lipótvárosi Fonalkeresk. Rt.
FÜGGÖNY ÉS FÜGGÖNYANYAGOK V., Szent István-körút 25. szám

Kíváncsi?

Legjobb
információ a

Ótáig